

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Pc/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116215609
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3116215609.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu P. S. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., U. XXXX/XX práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o. so sídlom Trenčín, Piaristická 46, IČO: 36 873 857 proti žalovanej P. Y. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., U. XXXX/XX, prechodne bytom S., Q. X/B, práv. zast. JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou so sídlom Trenčín, Partizánska 7571/58, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán súd do výlučného vlastníctva žalobcu prikazuje

- rodinný dom súp. č. XXXX, stojaci na parc. reg. „C“ č. 2316/57, parc. reg. „C“ č. 2316/27 o výmere 97 m², zastavané plochy a nádvoría, parc. reg. „C“ č. 2316/57 o výmere 93 m², zastavané plochy a nádvoría, parc. reg. „C“ č. 2316/59 o výmere 51 m², zastavané plochy a nádvoría, parc. reg. „C“, č. 2316/97 o výmere 132 m², zastavané plochy a nádvoría, v podiele 1/1, všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S., spolu v hodnote 218.000 Eur,

- parc. reg. „C“, č. 2315/150 o výmere 56 m², zastavané plochy a nádvoría, parc. reg. „C“ č. 2315/152 o výmere 9 m² zastavané plochy a nádvoría, parc. reg. „C“ č. 2315/211 o výmere 9 m² zastavané plochy a nádvoría, parc. reg. „C“ č. 2315/212 o výmere 8 m², zastavané plochy a nádvoría, parc. reg. „C“ č. 2315/213 o výmere 80 m² zastavané plochy a nádvoría, všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S. v podiele 1/119, a parc. reg. „C“ č. 2315/209 o výmere 142 m² zastavané plochy a nádvoría, parc. reg. „C“ č. 2315/210 o výmere 466 m² zastavané plochy a nádvoría, zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S. v podiele 1/42, spolu v hodnote 110 Eur,

- garáž so súp. č. XXXX postavená na parc. č. 2315/363, parc. reg. „C“ č. 2315/363 o výmere 21 m² zastavané plochy a nádvoría, parc. reg. „C“ č. 2315/375 o výmere 19 m² zastavané plochy a nádvoría, zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S. v podiele 1/1, v hodnote 6.800 Eur,

- osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo, 159, ev. č.: TN XXX ER v hodnote 4.250 Eur, osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo, Brera, ev. č.: TN XXX EN v hodnote 5.750 Eur,

- zostatok na účte vedenom vo VÚB, a.s., IBAN: X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX ku dňu 1.2.2016 v sume 5.360,28 Eur.

II. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán súd do výlučného vlastníctva žalovanej prikazuje:

- byt č. XX, nachádzajúci sa na 8. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, vchod č. XB na pozemku parc. reg. „C“ č. 2315/560 v podiele 1/1, spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. reg. „C“ č. 2315/560 o výmere 601 m² zastavané plochy a nádvoría v podiele 10500/432158, spoluvlastnícky podiel na spoločných

častiach a spoločných zariadeniach domu súp. č. XXXX v podiele 10500/432158, všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S., v hodnote 110.000 Eur

- nebytový priestor č. 1 garáž na prízemí bytového domu súp. č. XXXX, vchod č. XB, na pozemku parc. reg. „C“ č. 2315/560, v podiele 1/20, zapísaná na LV č. XXXX, k.ú. S., v hodnote 13.200 Eur,

- osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo, MiTO, ev. č.: TN XXX B. v hodnote 5.400 Eur,

- zostatok na účte vedenom v ČSOB, a.s., IBAN: X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX ku dňu 1.2.2016 v sume 3.473,24 Eur.

III. Súd prikazuje žalobcovi zaplatiť záväzky voči VÚB, a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155 zo zmluvy o financovaní bývania č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 23.7.2013, ku dňu 1.2.2016 vo výške 98.570,74 Eur,

IV. Súd prikazuje žalovanej zaplatiť záväzky voči VÚB, a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155 zo zmluvy o poskytnutí flexihypotéky č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 3.12.2013, ku dňu 1.2.2016 vo výške 54.723,76 Eur.

V. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej titulom vyporiadania BSM sumu 28.546,41 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

VII. Znalkyňa Ing. Marta Odokienková, Trenčianske Jastrabie 460 má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50% voči žalobcovi, v rozsahu 50% voči žalovanej.

VIII. Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31575951 má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50% voči žalobcovi, v rozsahu 50% voči žalovanej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca požiadal súd o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva strán, pretože dohoda so žalovanou v tomto smere nie je možná, keďže žalovaná mala neadekvátne požiadavky na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva. V žalobe žalobca uviedol, že manželstvo strán bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 27C 373/2015 zo dňa 19.1.2016 s tým, že príčinou rozvratu manželstva bola nevera zo strany žalovanej. Počas trvania manželstva strany nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov rodinný dom na Ul. U. XXXX/XX S., dva samostatné byty v novostavbe na ulici Q. X/B v S., ktoré boli neskôr prerobené do jedného veľkopriestorového bytu o celkovej rozlohe 106 m², garážové státie v tejto novostavbe na ulici Q. X/B v S., garáž na ulici M., a tri osobné motorové vozidlá zn. Alfa Romeo MiTo rok výroby 2010, zn. Alfa Romeo 159 rok výroby 2006, zn. Alfa Romeo Brera rok výroby 2007. Počas trvania manželstva si strany spoločne vzali od VÚB, a.s. úver v sume 198.000 Eur, ktorý je rozdelený na dva úvery, a to v sume 136.000 Eur na kúpu a v sume 62.000 Eur na rekonštrukciu rodinného domu s tým, že úvery boli zabezpečené záložnými právami zriadenými v prospech VÚB, a.s. na rodinnom dome a byte sporových strán. Výška mesačnej splátky úveru predstavuje 1.200 Eur. Žalovaná spolu s dcérou sporových strán opustila spoločnú domácnosť strán dňa 21.9.2016, a odsťahovala sa do bytu strán na ulici Q. X/B v S., a odvtedy sa nepodieľa na splácaní úverov. Žalovaná však žije v T. súp. č. XXX so svojím milencom. Žalovaná ani na naliehanie žalobcu nepodpísala v banke zníženie úrokovej sadzby ohľadom úverov a tak spláca úver iba žalobca. Do svojho výlučného vlastníctva navrhol žalobca prikázať rodinný dom, garáž na ulici M., osobné motorové vozidlá zn. Alfa Romeo 159, zn. Alfa Romeo Brera. Do výlučného vlastníctva žalovanej navrhol prikázať byt s garážovým státiom na ulici Q. X/B v S., osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo MiTo. Navrhol, aby sa žalovaná podieľala na splátkach úverov v polovičnej výške a žiadal, aby mu žalovaná uhradila dlžnú sumu, ktorá žalovanej vznikla nepodieľaním sa na splátkach úveru.

2. Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila v podaní zo dňa 31.1.2017. V ňom upresnila a doplnila nehnuteľnosti, ktoré patria do BSM strán tak ako je uvedené vo výrokoch I. II. tohto rozsudku. Do

BSM patria aj zostatky na účte vedenom vo VÚB, a.s., G.: X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, na účte vedenom v ČSOB, a.s., IBAN: X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a na účte v Sberbank, a.s., ktorého číslo uviesť nevie. Sporové strany počas manželstva čerpali od VÚB, a.s. úver v sume 136.000 Eur na základe zmluvy o financovaní bývania č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 23.7.2013 a úver v sume 60.100 Eur na základe zmluvy o poskytnutí flexihypotéky č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 3.12.2013 s tým, že oba úvery boli použité na kúpu a rekonštrukciu a vybavenie rodinného domu sporových strán, s tým, že dom s príslušími pozemkami sporové strany kúpili za kúpnu cenu v sume 159.000 Eur. Dva byty vrátane garážového státia na ul. Q. v S. boli zakúpené za XXX.XXX,XX Eur. Keďže sporové strany nežijú od 21.9.2016 v spoločnej domácnosti, žalobca býva v rodinnom dome na U. ulici v S. a žalovaná v byte na ul. Q. v S., navrhla žalovaná prikázať do výlučného vlastníctva žalobcu rodinný dom s príslušími pozemkami, samostatnú garáž, osobné motorové vozidlá zn. Alfa Romeo 159 a Brera, finančné prostriedky na účtoch žalobcu vedených vo VÚB, a.s. a Sberbank, a.s., uložiť žalobcovi dosplácať obidva úvery, ktoré boli použité na rekonštrukciu a vybavenie rodinného domu, a do výlučného vlastníctva žalovanej priznať spojené byty na ul. Q. v S. vrátane garážového státia, podiel na pozemkoch prislúchajúcich k bytovému domu, osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo MiTo, finančné prostriedky na účte vedenom v ČSOB, a.s., a zaviazať žalobcu vyplatiť vyrovnací podiel vo výške, ako ho ustáli súd. Žalovaná viackrát navrhla žalobcovi mimosúdny spôsob vyporiadania ich BSM, no medzi sporovými stranami nebol dosiahnutý konsenzus, keďže žalobca žiadal vždy viac ako polovicu aktív patriacich do BSM.

3. Súd na pojednávaniach vykonal dokazovanie za prítomnosti strán, ich zástupcov výsluchom žalobcu, žalovanej, výsluchom svedkov B. O., H. O., N. P., U. W., Q. W., U. W., oboznámením obsahu spisu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 27C 373/2015, oboznámením listín, a to správy Prima banka z č.l. 163, výpisu z účtu z č.l. 165 a 167, správy ČSOB, a.s. z č.l. 168, výpisov z tohto účtu z č.l. 169 až 184, správy VÚB banky, a.s. z č.l. 185, výpisov z účtu z č.l. 187 až 396, vyjadrenia žalobcu z č.l. 401, prehľadu zárobkov počas misií z č.l. 405 až 406, podania žalobcu zo dňa 26.2.2018 a jeho príloh z č.l. 410 až 468, podania žalobcu zo dňa 22.2.2018, a príloh tohto podania z č.l. 470 až 497, vyjadrenia žalovanej zo dňa 1.3.2018, príloh tohto vyjadrenia z č.l. 504 až 515, vyjadrenia žalobcu zo dňa 24.4.2018, príloh tohto vyjadrenia z č.l. 541 až 542, prílohy z č.l. 548, lístka označeného od rodičov, vyjadrenia žalovanej zo dňa 28.6.2018, príloh tohto vyjadrenia z č.l. 558 až 580, osvedčenia o evidencii motorových vozidiel Alfa Romeo Brea, Alfa Romeo 159, výpisu z úverového účtu ku dňu 31.12.2015, vedeného vo VÚB, a.s. ohľadom obidvoch hypotekárnych úverov, kúpnej zmluvy zo dňa 7.4.2005, potvrdenia PSS a.s. zo dňa 18.6.2018, osvedčenia o dedičstve po S. W. zo dňa 6.8.1999, osvedčenia o dedičstve sp. zn. 21D 1262/2002 po H. O. zo dňa 13.12.2010, zmluvy o prevzatí finančnej zálohy na predaj chaty zo dňa 7.7.2003, osvedčenia o dedičstve po H. O. 21D/1262/02, odpisu notárskej zápisnice N 433/99 NZ 395/99, výpisu z internetovej stránky autobazar.eu, listín z č.l. 614 až 616, listiny z č.l. 622, podania žalobcu zo dňa 10.12.2018, prílohy tohto podania z č.l. 627 až 628, znaleckého posudku č. 15/2019 zo dňa 17.7.2019, vyjadrenia žalovanej zo dňa 2.9.2019, vyjadrenie žalobcu zo dňa 4.9.2019, príloh tohto vyjadrenia z č.l. 779 až 783, vyjadrenia žalobcu zo dňa 3.9.2018, prílohu tohto vyjadrenia z č.l. 786, vyjadrenia znalkyne zo dňa 2.10.2019, vyjadrenia žalobcu zo dňa 18.12.2019, príloh tohto vyjadrenia z č.l. 809 až 814, výpisov z LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, k.ú. S. zo dňa 17.1.2020, amortizačných tabuliek ohľadom veľkého aj malého úveru sporových strán a ďalšieho spisového materiálu.

4. Z obsahu spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27C 373/2015 súd zistil, že strany sporu uzavreli manželstvo dňa 2.7.1994 v Nitre, s tým, že manželstvo strán bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 27C 373/2015-40 zo dňa 19.1.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.2.2016.

5. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní žiadala, aby súd zohľadnil pri vyporiadani BSM vnosy žalobcu do BSM, a to dary od jeho rodičov v sume 900.000,- Sk, ktoré mu rodičia darovali viackrát počas manželstva. Ďalej vniesol žalobca do BSM počas manželstva svoje príplatky za jeho účasť v medzinárodných misiách spolu v sume 100.000,- USD a vniesol aj odchodné v sume 20.000,- Eur na základe rozhodnutia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava zo dňa 10.1.2008. Ďalej sa žalobca podieľal na nadobudnutí spoločného majetku aj tým, že pred uzavretím manželstva mu bol pridelený byt od Armády SR, ktorý počas manželstva odkúpili manželia od Armády SR a následne ho predali. Žalobca prispieval väčšou mierou pokiaľ ide o príjem do domácnosti, pretože počas účasti v zahraničných misiách mu bol vyplácaný osobitne príplatok, ktorý je jeho výlučným príjmom a osobitne príjem za účasť v misiách s tým, že tento bol poukazovaný na spoločný účet sporových strán a z tohto

príjmu žalovaná hradila náklady na domácnosť. Žiadala, aby súd zohľadnil príčinu rozvratu manželstva sporových strán, ktorou bola nevera žalovanej. Navrhla, aby súd vyporiadal BSM strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu súd prikáže rodinný dom, osobné motorové vozidlo značky Alfa Romeo Brera a zn. Alfa Romeo 159, garáž na J. M., pozemky parc. reg. „C“, č. 2315/150 o výmere 56 m², zastavané plochy a nádvoría, parc. reg. „C“ č. 2315/152, o výmere 9 m² zastavané plochy a nádvoría, parc. reg. „C“ č. 2315/211 o výmere 9 m² zastavané plochy a nádvoría, parc. reg. „C“ č. 2315/212 o výmere 8 m², zastavané plochy a nádvoría, parc. reg. „C“ č. 2315/213 o výmere 80 m² zastavané plochy a nádvoríav podiele 1/119 zapísané na LV č. XXXX k.ú. S. a pozemky parc. reg. „C“ č. 2315/209 o výmere 142 m² zastavané plochy a nádvoría, parc. reg. „C“ č. 2315/210 o výmere 466 m², zastavané plochy a nádvoría v podiele 1/42 zapísané na LV č. XXXX k.ú. S., zostatok na účte žalobcu a práva a povinnosti vyplývajúce z hypotekárneho úveru pod č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX a do vlastníctva žalovanej, aby súd prikázal byť s garážovým státím, osobné motorové vozidlo Alfa Romeo Mito, účet vedený na meno žalovanej a práva a povinnosti vyplývajúce z menšieho úveru poskytnutého od VÚB a.s. s tým, že žalovaná bude zaviazaná vyplatiť žalobcovi vyrovnací podiel v sume 14.367,- Eur v lehote 90 dní.

6. Žalobca v podaní zo dňa 9.1.2018 upresnil mieru vnesených prostriedkov počas manželstva, z ktorých bol majetok patriaci do BSM obstaraný, a žiadal, aby súd zohľadnil ním preukázané skutočnosti v súlade s ust. § 150 Občianskeho zákonníka. Pred vstupom do manželstva v mesiaci marec 1992 dostal žalobca od Armády SR do užívania Služobný vojensky byt, pričom manželstvo s žalovanou uzatvoril až dňa 12.06.1994. Vyššie špecifikovaný byt počas trvania manželstva so žalovanou odkúpili za zostatkovú hodnotu v roku 2012. Tento byt strany sporu predali v roku 2015 za sumu 50 000,- Eur pánovi P. H. H.. Žalobca má na základe vyššie uvedeného za to, že tento byt je taktiež potrebné vnímať ako vnos žalobcu do manželstva. V roku 1995 nadobudli strany sporu na ulici J. M. v S. garáž z finančných prostriedkov, nadobudnutých darom žalobcovi od jeho otca vo výške 70 000,- Sk, ktorá zodpovedala celkovej kúpnej cene. Táto garáž bola neskôr odpredaná manželom T.. V roku 1996 nadobudli strany sporu ďalšiu garáž na ulici M. v S., na ktorú boli tiež použité finančné prostriedky, ktoré žalobcovi daroval jeho otec, vo výške 120 000,- Sk, ktorá zodpovedala celkovej kúpnej cene. Túto garáž neskôr strany sporu predali pani F.. V roku 1999 nadobudli strany sporu do bezpodielového spoluvlastníctva byt na ulici M. č. XX v S., od spoločnosti ADOZ za kúpnu cenu 862.060 Sk z finančných prostriedkov získaných z medziúveru poskytnutého Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s.. Nehnuteľnosť bola predaná na základe Kúpnej zmluvy v roku 2015 za kúpnu cenu 40 000,- Eur kupujúcej pani O.. V roku 2006 nadobudli strany sporu do bezpodielového spoluvlastníctva ďalšiu garáž na ulici M. v S., na základe kúpnej zmluvy, za kúpnu cenu 243 000,- Sk od predávajúceho pána U.. Táto garáž je v súčasnosti naďalej v bezpodielovom spoluvlastníctve strán. Žalobca k veci uvádza, že táto nehnuteľnosť bola zakúpená z finančných prostriedkov, ktoré nadobudol výhradne z finančného daru od rodičov žalobca. Výsledkom darov rodičov na jednotlivé dve garáže, ktoré boli predané bolo zakúpenie garáže na ulici M., napriek tomu, že táto garáž je toho času evidovaná na liste vlastníctva ako majetok patriaci do BSM, jedná sa o majetok, ktorý bol nadobudnutý výhradne z prostriedkov darov od rodičov žalobcu čo navrhuje žalobca zohľadniť pri vyporiadaní BSM ako vnos žalobcu. V roku 2006 nadobudli strany sporu do BSM pozemok na ulici F. v S. od spoločnosti UNISES na základe kúpnej zmluvy za kúpnu cenu 866. 000,- Sk. Táto nehnuteľnosť bola predaná za kúpnu cenu 1.450.000 Sk. Žalovaná mala neobmedzený prístup k všetkým finančným prostriedkom. Nehospodárila však tak, aby bol prehľad o finančných tokoch. Žalobca považuje za dôvodné uviesť, že žalovaná mu do dnešného dňa neobjasnila, ako boli použité finančné prostriedky nadobudnuté z tohto predaja. V roku 2008 nadobudli strany sporu do BSM byt na ulici Q. X/B v S. od spoločnosti MONOLIT na základe kúpnej zmluvy za kúpnu cenu 3.486.561 Sk / 115.732 Eur spolu s garážovým státím za kúpnu cenu 8 000,- Eur. Táto nehnuteľnosť bola zakúpená z finančných prostriedkov zarobených žalobcom v medzinárodných vojenských misiách pričom rekonštrukcia nehnuteľnosti bola financovaná z finančných prostriedkov tzv. odchodného, ktoré bolo vyplatené žalobcovi po vystúpení z Armády SR. V roku 2013 nadobudli strany sporu do BSM rodinný dom na ulici U. XX v S. na základe kúpnej zmluvy od pána F. D. za kúpnu cenu 159.000,- Eur. Táto nehnuteľnosť bola zakúpená z finančných prostriedkov z úveru poskytnutého bankou VÚB, a.s. vo výške 136.000,- Eur a z finančných prostriedkov z predaja bytu na ulici M. č. XX v S.. Za dôvodné považuje žalobca uviesť i to, že rekonštrukcia nehnuteľnosti bola financovaná z finančných prostriedkov nadobudnutých z predaja bytu na ulici M. XX (40.000,- Eur) a z predaja služobného bytu predaného v roku 2015 (50.000,- Eur). Žalobca v čase uzatvorenia manželstva aj počas trvania manželstva až do roku 2007 pracoval ako vojenský lekár, príslušník Armády SR, pričom sa zúčastnil niekoľkých medzinárodných vojenských misií, s čím bolo spojené nemalé finančné ohodnotenia. Konkrétne sa jednalo o účasť žalobcu na misiách: 1. UNTAES v Juhoslávii v rokoch 1996 až 1997, 2. UNFYCYP v

Cypre v rokoch 2003 až 2004, 3. AFGANISTAN v roku 2005, 4. IRAK v roku 2006, 5. SÝRIA v rokoch 2006 až 2007. Tieto misie boli v krajinách s vojenským konfliktom, kde žalobca pôsobil ako vojenský lekár a bol vystavený ohrozeniu života, náročným klimatickým podmienkam ako aj veľkej psychickej a fyzickej záťaži, čomu zodpovedalo aj vysoké finančné ohodnotenie a príplatky. Finančné prostriedky nadobudnuté žalobcom v misiách pozostávali z dvoch základných zložiek a to konkrétne príjmu a tzv. bolestného (príplatku), vyplácaného armádou SR na krytie osoby žalobcu v zdraví škodlivých a klimaticky náročných podmienkach a taktiež na krytie v prípade smrti. Tieto finančné prostriedky boli viazané výlučne na osobu žalobcu, ktorý však všetky tieto finančné prostriedky, na základe vyššie uvedeného nepatriace do BSM, vniesol do manželstva. Mzda žalobcu bola vyplácaná armádou SR mesačne na spoločný účet účastníkov konania vedený vo VÚB, a.s. a príplatok v USD tzv. bolestné bolo poukazované armádou SR na dolárový účet žalobcu zriadený vždy na príslušnú misiu, ktorý po ukončení misie bol žalobcom zrušený a finančné prostriedky boli prevedené na spoločný účet strán vedený vo VÚB, a.s.. Na základe súčtov prehľadov príjmov z misií, finančné prostriedky tzv. bolestného -príplatku predstavujú spolu sumu 109.501,- USD a mzdy spolu sumu 2 604 048 SKK. Žalovaná s peňažnými prostriedkami z misií nenakladala hospodárne, nakoľko po návrate žalobcu z misií, už boli tieto finančné prostriedky obvykle spotrebované. Druhá zložka príjmu žalobcu z misií bola poukazovaná na samostatný zahraničný účet, ktorý bol zriadený len na obdobie, počas ktorého bol žalobca na misii a finančné prostriedky v cudzej mene boli bankou pripísané v slovenskej mene v aktuálnom platnom kurze na SKK. Po návrate žalobcu z poslednej misie, zo Sýrie k 31. 12. 2007, kedy žalobca odišiel do civilu a ukončil svoje pôsobenie v Armáde SR, bolo mu vyplatené odstupné od Armády SR vo výške 604 837,- Sk. Žalobca k veci uvádza, že počas trvania manželstva darom nadobudol od svojich rodičov niekoľko krát finančné prostriedky celkovo v hodnote 708.000,- Sk, ktoré vniesol do manželstva a boli použité na kúpu nehnuteľností tak, ako je vyššie uvedené. Žalovaná sa na úhrade mesačných splátok úverov až do mesiaca august 2017 vôbec nepodieľala. Žalovaná sa pod hrozbou zosplatnenia úveru začala podieľať na splácaní mesačných splátok menšieho úveru. Na základe vyššie uvedeného preto žalobca žiada, aby súd pri vyporiadaní zohľadnil aj túto skutočnosť. Podľa názoru žalobcu žalovaná zabezpečovala v domácnosti výlučne starostlivosť o spoločnú dcéru, na ktorej sa však podieľal aj žalobca. Žalobca zastáva názor, že na základe všetkých vyššie uvedených skutočností je nesporné, že majetok patriaci do BSM manželov bol nadobudnutý v prevažnej miere zásluhou žalobcu, ktorý na základe svojich príjmov a nadobudnutých darov sa vysokou mierou pričínil o jeho nadobudnutie. Pracoval za ťažkých podmienok v zahraničných bojových misiách, zabezpečil rodinu, aby žila na vysokej materiálnej úrovni, pričom v misiách nasadzoval aj vlastný život. Žalovanú nikdy neobmedzoval a nekontroloval ju v otázke hospodárenia s finančnými prostriedkami. I žalovaná v čase trvania manželstva zakupovala v prevažnej miere všetky potreby z prostriedkov nadobudnutých žalobcom, nakoľko príjem žalovanej ako učiteľky bol veľmi nízky. Podľa názoru žalobcu tieto skutočnosti nesporne vyplývajú z obsahu výpisov z bankových účtov, ktoré sú obsahom súdneho spisu. Žalobca zastáva názor, že žalovanej poskytol niekoľko veľmi korektných alternatív spôsobov vysporiadania BSM, avšak žalovaná s žiadnou z týchto nesúhlasila. Žalobca navrhol prikázať do svojho výlučného vlastníctva: rodinný dom na ulici Q., ktorý obýva, osobné motorové vozidlá značky Alfa Romeo 159, značky Alfa Romeo Brera, ktoré žalobca užíva, Garáž na ulici M., ktorú žalobca užíva, finančné prostriedky na bankovom účte vedenom vo VÚB, a.s., a práva a povinnosti vyplývajúce z poskytnutého hypotekárneho úveru VÚB, a.s. - Zmluva o financovaní bývania, reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX. Do výlučného vlastníctva žalovanej navrhol prikázať nehnuteľné a huteľné veci, ktoré užíva, a to byt na ulici Q. č. X/B, S. s garážovým státím v objekte, osobné motorové vozidlo značky Alfa Romeo MiTo, finančné prostriedky na bankovom účte vedenom v ČSOB, a.s., práva a povinnosti vyplývajúce z poskytnutého hypotekárneho úveru VÚB, a.s. - Zmluva o poskytnutí flexihypotéky, reg. č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX.

7. Na podanie žalobcu reagovala žalovaná podaním zo dňa 1.3.2018, v ktorom uviedla, že konanie o vyporiadanie BSM nie je konaním, v ktorom by sa súd mal zaoberať celou hierarchiou a históriou nákupu a predaja majetku manželov za viac ako 20 rokov trvajúce manželstvo. Napriek vyššie uvedenému žalovaná má potrebu sa k predmetnému vyjadriť z dôvodu, že údaje uvádzané žalobcom sú nepravé, klamlivé a mnohým i zavádzajúce, najmä čo sa týka údajnej disparity podielov, resp. údajných vnosov žalobcu do BSM. Služobný vojenský byt stojaci na adrese M. bol len nájomným bytom z titulu výkonu povolania žalobcu pred uzatvorením manželstva. Žalobca nikdy nebol vlastníkom tejto nehnuteľnosti pred uzatvorením manželstva. Byt bol zakúpený sporovými stranami za trvania ich manželstva za cenu zodpovedajúcu riadnej kúpnej cene nehnuteľnosti z prostriedkov BSM. Byt bol odkúpený za zostatkovú hodnotu, ktorú manželia spoločne vyplatili v splátkach podľa určeného splátkového harmonogramu. Za trvania manželstva bol tento byt z prostriedkov BSM aj zrekonštruovaný, t.j. zhodnotený, zvýšená jeho

hodnota na realitnom trhu oproti technickému stavu pri jeho kúpe sporovými stranami. Následne bol byt predaný p. P. podľa kúpnej zmluvy za sumu 50.000,-Eur. Žalovaná má za to, že z vyššie uvedených dôvodov nemôže byť vyššie uvedená nehnuteľnosť braná ako vnos žalobcu do BSM. Garáž na ulici J. M. so súp. č. XX bola predaná podľa kúpnej zmluvy manželom F. a nie manželom T., ako to chybne tvrdí žalobca vo svojom vyjadrení. Sporové strany vlastnili v BSM len parcely (parc. č. 2819/175 a č. 2189/157) a B. - matka žalobcu s H. O. otcom žalobcu vlastnili garáž súp. č. XX stojacu na parcele č. 2189/175. V kúpnej zmluve je uvedené ako boli predávajúci vyplatení, t.j. sporové strany prijali do BSM sumu 12.234,- Sk a B. s H. O. sumu 28.044,- Sk. Sporové strany teda nikdy garáž nevlastnili, ako to chybne tvrdí žalobca vo svojom vyjadrení. Garáž vlastnili a následne predávali len B. s H. O. manželom F.. Žalovaná je v kúpnej zmluve vedená ako predávajúca 1/. Preto nemožno uznať žalobcove tvrdenie o garáži, t.j. že išlo o dar od otca žalobcu ani ohľadom osôb, ktorým sa nehnuteľnosť následne predala a za akých okolností. Žalobca svoje klamlivé tvrdenie nepodložil žiadaným listinným dôkazom. Žalovaná uviedla, že dostala dar od svojich rodičov vo výške 400.000,-Sk hneď v úvode manželstva, v r. 1996, ktorý bol jej vnosom do manželstva. Garáž na ulici M. v S. so súp. č. XXX nadobudnutá v roku 2006 bola zakúpená z prostriedkov BSM a nie ako tvrdí žalobca z finančného daru od rodičov. V období kúpy tejto garáže mal žalobca už za sebou 3 zahraničné misie, kde zarobil peniaze patriace do BSM, ktoré boli podľa jeho vlastných vyjadrení investované následne na kúpu nehnuteľnosti, t.j. aj garáže. Rodina žalobcu a žalovanej v danom čase vôbec nepotrebovala dary od rodičov žalobcu, pretože bola finančne samostatná. Žalovaná poprela, že by niekedy rodičia žalobcovi nejaké peniaze darovali, resp. nikdy nebola svedkom takého niečoho. Keďže podľa žalobcu malo údajne ísť o pomerne vysokú finančnú čiastku, nemohla ju žalovaná ako manželka žalobcu predsa prehliadnuť alebo opomenúť. Uvedená garáž bola v minulosti účastníkmi konania predaná p. Ing. F. Q., bytom M. XX, S.. Išlo teda o nehnuteľnosť, ktorá bola súčasťou BSM oboch účastníkov konania. Žalobca vo svojom vyjadrení opomenul spomenúť ďalšie dve garáže, ktoré vlastnili so žalovanou v BSM a tieto aj za trvania manželstva kúpili a následne predali. Jedná sa o garáž na ulici Halalovka súp. č. XXXX (nachádzajúca sa v komplexe garáží od realizátora Vojenskej stavby), predaná sporovými stranami v roku 2008 p. G.. U. C. a manželke P. C., bytom D. 3, S.. A ide o garáž so súp. č. XX, ktorá je samostatne stojacu garáž nachádzajúcu sa v obytnom dome na M. č. XX. Do katastra nehnuteľností sa zavkladovala pod č. V XXXX/XX zo dňa 9.10.2013, kupujúcou a aj súčasnou majiteľkou je pani P.. U. Q.. Finančné z predaj tejto garáže boli použité na kúpu rodinného domu, nakoľko úver na kúpu domu bol nižší ako kúpna cena rodinného domu, ktorý je predmetom tohto konania. Jednalo sa o kúpnu cenu 25.000-Eur. Túto sumu osobne vyplácal pán U.. H., nakoľko garáž kupoval pre svoju družku pani U.. W. na M. č. XX bol sporovými stranami odpredaný pani O., avšak nie v roku 2015, a nie za kúpnu cenu 40.000,-Eur, ako chybne tvrdí žalobca, ale v roku 2014 za cenu 41.500-Eur. Podmienkou získania úveru z PSS spojenou s kúpou tejto nehnuteľnosti účastníkmi konania ako manželmi bolo založenie nehnuteľnosti, ktorú im poskytli rodičia žalovanej založením vlastným rodinným domom v M. č. XX. Ku garáži na M. bez uvedenia súpisného čísla žalobcom v jeho vyjadrení, ktorá bola nadobudnutá v roku 2006 žalovaná uviedla, že v tom čase bol žalobca v 4. zahraničnej misii a teda ako manželia mali dostatok finančných prostriedkov na zakúpenie garáže, preto nebolo potrebné, aby sa prijímali finančné dary od rodičov žalobcu. Stavebný pozemok v Soblahove na Palmovskej ulici bol sporovými stranami nadobudnutý ako aj predaný za trvania ich manželstva. Tento pozemok predali manželom O., bytom F. XXX. V osobnom rozhovore pán O. žalovanej uviedol, že finančné za pozemok odovzdal výlučne žalobcovi a žalovanú spoznal len pri podpise zmluvy. Preto tvrdenie žalobcu o tom, že mu žalovaná údajne doteraz neobjasnila, kde sú tieto finančné, nie sú pravdivé. Žalobca uviedol nepravdivé údaje o tom, kde boli vzaté finančné na kúpu Byt na ulici Q. X/B. Podľa žalobcu finančné pochádzali z misíí a rekonštrukcia z odchodného. V kúpnej zmluve, v jej poslednom odseku zo dňa 18.12.2008 je uvedené, že jeden rovnopis bude použitý kupujúcimi na vydokladovanie úveru z PSS, a.s., z čoho vyplýva, že sporové strany kúpu tejto nehnuteľnosti financovali zo spoločného úveru z PSS, a.s.. Dôkazom tejto skutočnosti je aj predložená kniha analytickej evidencie zúženia - prehľad účtov o platbách kúpnej ceny za byt. Žalobca vo svojom vyjadrení klamlivo tvrdí, že rodinný dom na ulici U. XX bol kúpený z úveru VÚB a z predaja bytu na Halalovke č. XX. Rodinný dom bol kúpený v roku 2013 a byt na M. č. XX bol predaný v roku 2015. Preto je zrejmé, že časť z financií z predaja bytu v sume 40 000 Eur sa nemohli využiť na kúpu rodinného domu. Rekonštrukcia rodinného domu sa vykonala z druhého menšieho úveru z VÚB, a.s., ktorý úver od augusta 2017 výlučne spláca sama žalovaná bez finančnej spoluúčasti žalobcu, ktorú skutočnosť žiada žalovaná pri vyporiadaní BSM zohľadniť. Taktiež sa z tejto sumy urobil jeden mimoriadny vklad na veľký úver manželov v sume cca 17.000- Eur. Žalobca súdnym konaním určenie výživného na plnoleté dieťa vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 20C/453/2015 sám prezentoval, že veľký aj malý úver z VÚB, a.s. boli využité na kúpu a rekonštrukciu rodinného domu, čo vyplýva zo str. 11 odôvodnenia rozsudku o výživnom a zo str. 3

vyjadrenia povinného k návrhu na rozvod. Uvedené skutočnosti boli žalobcovi pri určení výživného na plnoleté dieťa z tohto ním tvrdeného dôvodu aj zohľadnené, t.j. skutočnosť že platil v tom čase oba úvery, nakoľko sa oba týkali kúpy a rekonštrukcie domu, ktorý on výlučne obýval. Žalovaná poukázala na to, že práve ona bola tou osobou, ktorá sa v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka výraznou mierou pričínala o všetky potreby mal. dieťaťa, udržanie spoločných vecí a obstarávanie spoločnej domácnosti najmä v čase, keď bol žalobca dlhodobo na zahraničných misiách ako aj po nich. Sám žalobca vo svojich e-mailech adresovaných žalovanej priznal a uznal jej podieľanie sa na nadobudnutí majetkov BSM a spolupodieľania sa žalovanej na ich získaní, umývam, upratovaní, rekonštrukcii a pod.. Žalobcov spôsob správania sa a konania z hľadiska hospodárenia, vydeľovania a obmedzovania žalovanej ako manželky, ponižovania po finančnej stránke je uvádzaný aj v rozvodovom spise tunajšieho súdu ako aj v návrhu žalovanej na rozvod manželstva. Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 22.03.2012 vyplývajú skutočné dôvody rozvratu manželstva účastníkov konania (psychické týranie, fyzické útoky žalobcu voči žalovanej). Ďalej žalovaná poukázala na to, že žalobca v čase, keď nebol v misiách s bankovými účtami disponoval výlučne žalobca, žalovaná nemala ani kreditnú platobnú kartu a hlavne prehľad ako narába s jej príjmami a výdavkami na účte. Dôkazom tohto je termínovaný vklad žalobcu v Sberbank, a.s., o existencii ktorého a jeho výške sa žalovaná mala možnosť dozvedieť len v predmetnom konaní, na základe dopytu súdu na bankovú inštitúciu. Žalobca mal podľa žalovanej vždy tendenciu utajovať a schovávať peniaze u svojej matky. Počas trvania ich manželstva mala žalovaná niekoľkokrát zrušené aj obnovené disponentské oprávnenie k účtu vo VÚB, a.s., ktorého majiteľom bol žalobca. Žalovaná má za to, že všetky finančné prostriedky zarobené žalovaným v zahraničných misiách sú prostriedkami patriacimi do BSM, nakoľko ide o príjem-mzdu a príplatky k mzde jedného z manželov nadobudnuté za trvania manželstva, ktoré boli spotrebované ako bežný príjem za trvania manželstva na osobné potreby členov rodiny, chod domácnosti a pod.. Tabuľky predložené žalobcom (č.l. 405 obojstranne), nemožno podľa žalovanej považovať za relevantný listinný dôkaz v konaní, nakoľko sa jedná o tabuľky súkromné, ničím nepotvrdené informácie o ich obsahu od príslušnej inštitúcie. Z listinného dôkazu na čísle listu 406 vyplýva, že išlo o mzdu žalobcu, ktorá je však v zmysle rozhodovacej činnosti súdov SR súčasťou BSM, (t.j. údaje o brutto a netto príjme). Žalobca vo svojom vyjadrení chybné označuje svoj príjem z misií a časť svojho príjmu, resp. príplatok k príjmu pojmom „bolestné“. Žalovaná má za to, že sa nejedná o bolestné, nakoľko podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 3. 10. 2011, sp. zn. 6 Cdo 146/2011 „odškodnenie za bolesť sa poskytuje nielen za bolesti spôsobené poškodením na zdraví, ale aj za bolesti spôsobené liečením poškodenia zdravia alebo odstraňovaním jeho následkov. Okamih vzniku škodnej udalosti teda nemusí byť totožný z okamihom odškodňovanej bolesti. V prípade sťaženia spoločenského uplatnenia sa odškodnenie poskytuje, ak úraz má preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného a pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb.“ Príjem žalobcu nemožno stotožňovať s bolestným, resp. odškodnením za bolesť. Jedná sa o príjem žalobcu, ktorý je súčasťou BSM. Odchodné žalobcovi vyplatené dňa 31.12.2007 bolo podľa tvrdenia žalovanej spotrebované na bežný chod domácnosti a potreby jej členov. Jedná sa o použitie výlučných peňazí na bežnú spotrebu rodiny v zmysle judikátu Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 1030/2008, z ktorého vyplýva, že „ak sú peniaze výlučne patriace jednému manželovi vynaložené na bežnú spotrebu (napr. na dovolenku, potraviny a pod.) nemožno za taký výnos do spoločného hospodárenia požadovať náhradu. Náhrada za prostriedky vnesené do spoločného majetku manželov prichádza do úvahy iba v tých prípadoch, keď sú použité súčasne so spoločnými prostriedkami manželov na obstaranie určitej veci a to za predpokladu, že takáto vec ku dňu zániku BSM existuje, resp. nebola spotrebovaná, či nestratila hodnotu.“ Pri rozhodovaní o skutočnosti, či do masy BSM účastníkov tohto konania patrí odchodné, vyplatené žalobcovi bývalým zamestnávateľom, by mal podľa žalovanej súd vychádzať zo skutočnosti, že sporové strany prestali fakticky viesť spoločnú domácnosť v septembri 2015. Žalovaná sa v uvedený čas odsťahovala od žalobcu, čím prestali spoločne hospodáriť. Do BSM patria všetky veci existujúce ku dňu právoplatného skončenia manželstva, vrátane finančných prostriedkov. Vzhľadom k tomu, že odchodné bolo vyplatené v decembri 2007 a vzhľadom na skutočnosť, že po dobe vyplatenia účastníci zdieľali spoločnú domácnosť ešte ďalších 7,5 roka (do 09/2015), účastníci konania ako manželia vyplatené odchodné spotrebovali spoločne pre svoju osobnú potrebu ako rodina. Z týchto dôvodov má žalovaná za to, že odchodné nemôže byť posudzované ako výlučné prostriedky žalobcu v rámci vyporiadania BSM. Žalovaná poprela žalobcom tvrdené dary od jeho rodičov v prospech neho vo výške 708.000 Sk/23.501,29 Eur s tým, že žalobca ich nepreukázal.

8. Žalobca na pojednávaní uviedol, že bol vojenským lekárom a jeho príjmy boli nadštandardné. Počas svojho života zarobil 16.000.000,- Sk a spolu so žalovanou vlastní majetok v hodnote 9.000.000,- Sk, a nevie kde sa stratili zvyšné milióny, ale nadobudol dojem, že žalovaná si počas manželstva peniaze

systematicky odkladala pre seba a takto si mohla odložiť sumu 150.000,- Eur. Zúčastnil sa piatich medzinárodných vojenských misií počas manželstva, ktoré boli náročné. Z misií som poberal zahraničný príplatok profesionálneho vojaka, ktorého výška závisela od stupňa obtiažnosti misie, klimatických podmienok na danom mieste a poberal aj ďalší príjem, pričom obidva príjmy boli poukazované na spoločný účet strán vedený vo VÚB, a.s.. S týmto účtom disponovali obe sporové strany. Žalobca zistil, že keď sa nachádzal na misiách v zahraničí, hospodárenie žalovanej s peňažnými prostriedkami nebolo dobré. V roku 1996, keď sa žalobca vrátil z misie, žalobca zistil, že na účte bola minimálna zostatková hodnota. Žalovaná si zvykla na vysoký životný štandard, ktorý jej žalobca zabezpečoval. Na spoločný účet vedený vo VÚB a.s. chodila výplata žalovanej ako aj zárobok žalobcu. Avšak žalovaná míňala peniaze pre seba. Celkovo žalobca na misiách zarobil 105.000,- Eur. Z poberania výsluhového dôchodku počas 8 rokov získal žalobca príjem v sume 134.000,- Eur a to až do momentu rozvodu. Žalobcovi bolo vyplatené odchodné vo výške 21.000,- Eur. V roku 1992 bol žalobcovi pridelený 3 izbový služobný byt na Juhu v Trenčíne, ktorý považuje žalobca tiež za osobný vnos do manželstva, rovnako ako jeho príjmy z výkonu funkciu profesionálneho vojaka. Služobný byt bol zrekonštruovaný z darov od rodičov žalobcu vo väčšej časti, zvyšok nákladov bol hrađený zo spoločných prostriedkov. Tento byt sporové strany odkúpili za zostatkovú hodnotu od BARMO a byt napokon predali za 50.000,- Eur pánovi H.. Žalobca sa zamestnal ako lekár v kúpeľoch v Trenčianskych Tepliciach, po tom ako odišiel do civilu. Poukázal na to, že spoločný rodinný dom bol zrekonštruovaný z peňažných prostriedkov získaných z predaja služobného bytu a ďalšieho bytu na Ulicia M. v S.. Rodinný dom bol zakúpený z úveru vzatého od VÚB banky a.s.. Do tohto rodinného domu bolo celkovo investovaných 226.000,- Eur. Sporové strany nadobudli počas manželstva dva byty, ktoré boli napokon zlúčené do jedného a investovali do neho sumu 60.000,- Eur; byt bol kompletne prerobený. Náklady súviseli s tým, že sa byty spájali do jedného. Pokiaľ ide o spoločné úvery, tieto od rozvodu manželstva splácal výlučne žalobca, pričom žalovaná spláca menší úver od augusta 2017, pretože finančne žalobca už nezvládal uhrádzať všetky tieto výdavky a hrozilo, že by prišli v dražbe o byt. Splátka veľkého úveru predstavuje dvojnásobok splátky malého úveru. Žalobu na vyporiadanie BSM podal ako laik, poradil mu to jeden právnik, a to preto aby obidva úvery nesplácal iba sám žalobca. Poukázal na to, že jeho otec H. si za života viedol zožiť o daroch, ktoré poskytol žalobcovi a jeho staršiemu bratovi H.. Takto bola napr. zakúpená do spoločného vlastníctva sporových strán v roku 1994 garáž na Ulici Q. na Juhu v S. za 60.000 Sk, teda kúpa bola financovaná z daru od otca žalobcu v sume 120.000 Sk. Táto garáž bola predaná v roku 1996 a následne bola kúpená nová garáž. Počas života otca žalobcu matka žalobcovi darovala v hotovosti peniaze 150.000,- Sk a rovnakú čiastku darovala aj bratovi žalobcu. Išlo o peniaze, ktoré matka žalobcu nadobudla v dedičskom konaní po dedkovi žalobcu v roku 1998. Tieto peniaze boli použité v plnom rozsahu na rekonštrukciu služobného bytu. Matka žalobcovi ďalej darovala z jej stavebného sporenia v roku 1997, resp. 1998 sumu 50.000 Sk, ktorú mu odovzdala v hotovosti, a ktorá bola použitá na rekonštrukciu služobného bytu. Po tom, ako právna zástupkyňa žalovanej poukázala na to, že z potvrdenia PSS a.s. zo dňa 18.6.2018, ktoré predložil žalobca na dnešnom pojednávaní vyplýva, že zmluva o stavebnom sporení zanikla výpoveďou dňa 28.12.1999, a teda logicky nemohol žalobca použiť na rekonštrukciu prostriedky, keďže tieto boli vyplatené až o rok neskôr, žalobca uviedol, že služobný byt bol zrekonštruovaný a zariadený jednak z jeho príjmov zo zahraničných misií ako aj z darov rodičov žalobcu v prospech žalobcu. Ďalej žalobca uviedol, že po úmrtí otca žalobcu v roku 2002 matka žalobcu predávala majetok, ktorý vlastnila, predala chatu v O. G.. N. P. za 650.000,- Sk a z tejto kúpnej ceny žalobcovi darovala čiastku 200.000,- Sk v hotovosti, mohlo to byť v roku 2004 alebo 2005. Rovnakú čiastku odovzdala aj bratovi žalobcu. Matka žalobcu predala aj garáž za 240.000,- Sk na Sihoti v Trenčíne, mohlo to byť v roku 2003 a z kúpnej ceny odovzdala žalobcovi aj bratovi rovnakú sumu darom a to vo výške 45.000,- Sk a darovala tieto peniaze žalobcovi v hotovosti v roku 2003. Matka žalobcu predala motorové vozidlo zn. Fiat Punto za 110.000,- Sk jednému vojakovi z povolania asi v roku 2003 a následne hneď po predaji odovzdala z utrženej kúpnej ceny darom žalobcovi aj jeho bratovi po 55.000,- Sk v hotovosti. Tieto darované peniaze z predaja auta sporové strany použili na zakúpenie koženej sedačky a zariadenie nábytkom detskej izby v služobnom byte. Peniaze z predaja garáže boli použité na rovnaký účel teda na zakúpenie nábytku do služobného bytu, keďže len sedačka z pravej kože stála 68.000,- Sk. Darované peniaze z predaj chaty v sume 200.000,- Sk si sporové strany odložili a použili ich na kúpu pozemku na Palmovskej ulici v Soblahove v roku 2006. Pozemok stál cca 866.000,- Sk a zvyšná časť jeho kúpnej ceny bola uhradená zo zárobkov žalobcu z misií. Všetky dary, ktoré poskytli rodičia žalobcovi boli z ich strany darované výlučne žalobcovi ako ich synovi. Taktiež to platí aj pre finančné prostriedky, ktoré boli použité na zakúpenie garáže. Do rekonštrukcie služobného bytu sporové strany investovali cca 400.000,- Sk až 500.000,- Sk. S rekonštrukciou služobného bytu začali sporové strany v roku 1997 resp. 1998. Robila sa tam nová dlažba, kúpili bezpečnostné dvere, posunuli

si vchodové dvere asi o meter a pol. Bol spravený šatník, bola vykonaná kompletná rekonštrukcia kúpeľne, bola zakúpená nová kuchynská linka, vymenené plastové okná, zakúpený nábytok do bytu vrátane sedačky a zariadenia detskej izby. Do detskej izby bola zakúpená rozkladacia posteľ, detská stena na knižky, písací stôl s koženým kreslom, skriňa s posuvnými dverami na ukladanie oblečenia dcéry. Ďalej do služobného bytu z darov rodičov žalobcu bola zakúpená kuchynská linka značky Koryna za 70.000,- Sk, kuchynský stôl so stoličkami za 5.000,- Sk, kožená sedačka za 68.000,-Sk, nábytok do detskej izby bol zakúpený za cca 40.000 Sk, bezpečnostné dvere za 30.000,- Sk a do celého bytu bola zakúpená talianska mozaiková dlažba za 72.000,- Sk. Ostatné vybavenie do bytu a zariadenia do bytu boli financované z príjmu vojenských misií, ktorých sa žalobca zúčastnil. Počas trvania manželstva rodičia žalobcovi poskytli peňažné dary v celkovej sume 694.000,- Sk. Dôkaz o týchto daroch je zošit, ktorý si viedol otec žalobcu od roku 1984, a po jeho smrti ďalšie darované peniaze zaznamenávala matka žalobcu na lístočky, ktoré vyhotovila osobitne pre žalobcu, ktorý je označený krstným menom a osobitne pre brata žalobcu. Žalobca sa mohol pomýliť, keď za pomoci svojej právnej zástupkyne spisoval vyjadrenie zo dňa 9.1.2018, v ktorom uviedol, že celková suma finančných darov od rodičov žalobcu predstavovala 708.000,- Sk. Matka žalobcovi vždy hovorila, že počas trvania manželstva sporových strán dala žalobcovi darom približne sumu 700.000,- Sk, a takú istú sumu darovala s mojím otcom aj môjmu bratovi. Pokiaľ na pojednávaní dňa 12.1.2018 právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že celková suma darov od rodičov žalobcu predstavovala sumu 900.000,- Sk, nie je to správna suma, mohla sa pomýliť. Presné dátumy, kedy mali byť žalobcovi poskytnuté dary od rodičov uviesť žalobca nevedel vzhľadom na odstup času. Žalobca nemá vedomosť o tom, že by rodičia žalovanej darovali žalovanej peňažné prostriedky v sume 400.000,- Sk. Peniaze v sume 1.420.000,- Sk z predaja pozemku na Palmovskej ulici v Soblahove od pána O. a od pani O. prezval žalobca spoločne so žalovanou. Žalobca potvrdil, že sporovým stranám počas manželstva pomáhali tak rodičia žalobcu, ako aj rodičia žalovanej. Ďalej žalobca uviedol, že počas zahraničnej misie v Sýrii, kde bol v rokoch 2006 až 2007 ochorel na lymfskú boreliózu, na ktorú sa liečil zhruba dva roky, a preto má za to, že zahraničný príplatok je kompenzáciou za zvýšené riziko exotických chorôb a za nasadzovanie života v bojových misiách. Skutočnosť, že toto tvrdenie uviedol až na pojednávaní dňa 18.12.2018 vysvetlil tým, že žalovaná strana začala spochybňovať povahu tohto zahraničného príspevku, ktorý podľa jeho názoru patrí do oblasti bolestného, lebo kompenzuje, pokrýva riziko poškodenia zdravia, úrazu aj nasadenia života v bojových misiách. Súčasná judikatúra nepočíta ani nepočítala s takouto oblasťou, že profesionálny vojak môže byť vyslaný na zahraničné misie, kde je zvýšené takéto riziko. Zahraničný príplatok sa nezarátava do základu pre výpočet výsluhového dôchodku. Lymfská boreliózia bola žalobcovi diagnostikovaná až po návrate zo zahraničnej misie s tým, že žalobca nebol práceneschopný. Bolestné sa priznáva vojakom v aktívnej službe vtedy, keď je to spojené s práceneschopnosťou vojaka.

9. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že od augusta 2017 žalovaná spláca v plnej výške mesačné splátky menšieho úveru, ktorý bol vzatý v sume 60.100,- Eur. Predtým tento úver splácal od rozvodu manželstva žalobca a žalobca spláca od rozvodu manželstva väčší úver. Žalovaná nemá vedomosť o daroch, ktoré mali poskytnúť rodičia žalobcu žalobcovi. Ak mu niečo dali, tak to bolo bez vedomia žalovanej, ale žalovaná nevedela uviesť, ako žalobca naložil s darovanými prostriedkami. Potvrdila, že bývala so žalobcom v jeho služobnom byte, ktorý mu bol daný do užívania pred uzavretím manželstva. Sporové strany byt zrekonštruovali spoločne počas manželstva. Tento služobný byt sporové strany od BARMO odkúpili. Zaplatili kúpnu cenu, ktorá bola uhradená zo spoločných prostriedkov. Ďalej žalovaná uviedla, že keď bola dcéra sporových strán B. ešte v perinke, rodičia žalovanej darovali výlučne žalovanej sumu 400.000 Sk v hotovosti a to na E. ulici v byte rodičov žalobcu. Okrem žalovanej boli pri tom žalobca, rodičia žalovanej, rodičia žalobcu. Darované peniaze žalovaná po ich obdržaní zrejme odložila doma. Potom túto sumu vložili strany na ich spoločný účet v pobočke VÚB, a.s. v Trenčíne. Darované peniaze boli použité na zakúpenie osobného motorového vozidla značky Ibiza a to v cene cca 380.000 Sk; išlo o nové vozidlo z výroby. Rodičia darovali žalovanej peniaze z ich úspor. Auto kúpené z darovaných peňazí sporové strany následne používali na návštevy rodičov žalovanej v Nitre, aj na iné účely. Uvedené auto bolo následne predané. Nasledujúci rok darovali rodičia žalovanej takú istú sumu 400.000 Sk z ich úspor sestre žalovanej B. M.. Žalovaná nemá vedomosť o žalobcom tvrdených daroch od jeho rodičov v prospech žalobcu. Domov tieto peniaze žalobca nedoniesol. Žalovaná poprela, žeby bola počas manželstva neverná žalobcovi. Žalobca nebol ochotný so žalovanou túto skutočnosť konštruktívne riešiť. Navrhla mu, aby tohto muža našli a vyjasnili si danú situáciu. Žalovaná žalobcovi nebola neverená, starala sa o ich spoločnú dcéru. Nie je pravda, že by žalovaná brala žalobcovi zlaté šperky a peniaze z domácnosti. Ide o osočovanie. Práve naopak žalobca nosil spoločné peniaze z domácnosti po 50 Eur mesačne svojej matke, čo žalovanej aj sám povedal. Všetky spoločné peniaze boli uložené na

spoločnom účte vo VÚB banke. Žalobca žalovanej počas manželstva zatajoval, že na jeho meno je vedený účet v Sberbanke. Dozvedela sa to tom náhodou, keď mu našla doklad o vklade na tento účet a žalobca k tomu žalovanej uviedol, že ide o peniaze jeho matky. Žalovaná sa domnieva, že išlo o peniaze sporových strán, ale mohlo ísť aj o peniaze, ktoré žalobcovi darovala jeho matka. Stalo sa raz ráno v byte na Ulici Q. v S., že žalobca napadol žalovanú jej kabelkou, ktorá mala prišité kovové kruhy. ňou ju udieral do oblasti jednej nohy. Mala záдеры, podliatiny. Musela sa dať aj lekársky ošetriť na vojenskej poliklinike v Trenčíne, kam ju odviezol T. Q., známy sporových strán.

10. Žalobca k tvrdeniam žalovanej uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by zo strany rodičov žalovanej boli sporovým stranám, resp. žalovanej darované peniaze, o ktorých vypovedali aj rodičia žalovanej. Motorové vozidlo Seat Ibiza bolo kúpené za 385.000,- Sk, a to z úspor žalobcu, ktoré peniaze žalobca zarobil ešte počas štúdia na vysokej škole. Žalobca má vedomosť o tom, že rodičia žalovanej dali sporovým stranám za osobné motorové vozidlo zn. Fiat Punto, ktoré im predali, sumu 43.000,- Sk ako pomoc na kúpu sanity do kúpeľne v byte sporových strán, ktorý bol v tom čase prerábaný. Avšak zvyšnú časť kúpnej ceny, ktorá bola dohodnutá na 200.000,- Sk, rodičia žalovanej sporovým stranám nevyplatili. Keď si sporové strany brali prvý úver, je pravda, že rodičia žalovanej založili svoj rodinný dom na zabezpečenie pohľadávky z tohto úveru a matka žalobcu nemohla poskytnúť záloh z toho dôvodu, že byt bol vlastníctvom družstva, nemala tento byt odkúpený a cena chaty, ktorú vlastnila, nepostačovala na záloh. Vzťahy medzi žalobcom a jeho bratom boli naštrbené, avšak podľa názoru žalobcu to zapríčinila žalovaná, keď ohovárala jeho brata a jeho rodinu od začiatku manželstva sporových strán.

11. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že byt, ktorý získal do užívania žalobca pred uzavretím manželstva od Armády SR, bol počas manželstva stranami sporu odkúpený od štátu za riadnu trhovú cenu, ktorá bola vyplatená z prostriedkov patriacich do BSM, a preto nie je pravda, že by sa v tomto smere žalobca výraznejšou mierou zaslúžil o nadobudnutie spoločného majetku. Tvrdenia žalobcu o vnosoch do BSM nie sú pravdivé. V danom prípade je potrebné uplatniť pri vyporiadaní BSM zásadu parity teda rovnosti podielov, pretože sa nejedná o žiaden z výnimočných prípadov, ktoré ustálila súdna prax, kedy je možné aplikovať disparitu podielov. Poukázala na to, že keď bol žalobca na zahraničných misiách, žalovaná bola na rodičovskej dovolenke, starala sa o ich spoločnú maloletú dcéru. Príčinou rozvratu manželstva strán nebola nevera žalovanej ako uviedla strana žalobcu, ale hrubé fyzické a verbálne správanie sa žalobcu voči žalovanej počas manželstva, ktoré bolo sprevádzané aj trestnými oznámeniami zo strany žalovanej na žalobcu a žalovaná si našla mimomanželskú známosť až dodatočne. Právna zástupkyňa žalovanej má za to, že žalobca účelovo mení svoje výpovede podľa toho ako sa vyvíja situácia v konaní a to potom ako ho právna zástupkyňa žalovanej upozorní na rozpor v jeho skoršej výpovedi s novo predloženým listinným dôkazom. K predloženému listinnému dôkazu označovanému ako zápisy otca žalobcu právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že z neho nevyplývajú žiadne konkrétne finančné dary dané žalobcovi od rodičov za trvania manželstva. Tento listinný dôkaz bol súdu predložený ako zmätočný listinný dôkaz nepreukazujúci tvrdenia žalobcu o daroch. Skutočnosti uvedené v tomto listinnom dôkaze v mnohých prípadoch nemajú označenie kalendárneho roka, nie je tam uvedené meno ani priezvisko osoby, ktorej mali byť darované, v mnohých prípadoch ide o náklady samotného pisateľa tohto zošita, alebo ide o dary k sviatkom, Vianociam podobne, ktorú nie sú predmetom tohto konania. Preto má žalovaná za to, že súd by nemal prihliadať na tento listinný dôkaz. Ďalej právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že ak by bola žalobcovi v dôsledku jeho účasti na zahraničných misiách spôsobená nejaká ujma na zdraví, bolo by mu priznané bolestné, o čom by muselo byť predložené rozhodnutie a taktiež lekársky posudok, v ktorom by bolo bolestné obodované, čo však strana žalobcu nepredložila. Boreliózu môže dostať každý človek, nie je to vplyvom nejakého rizikového prostredia. Čo sa však týka vnosov žalobcu do BSM v podobe darov od jeho rodinných príslušníkov má žalovaná za to, že z vykonaného dokazovania nevyplývajú a neboli tieto náležite súdu preukázané. V danom smere boli veľké rozpory v písomných vyjadreniach žalobcu, jeho právnej zástupkyne a veľké rozpory vo výpovediach žalobcu a ním navrhovaného svedka jeho matkou a jeho bratom, na ktoré žalovaná v konaní poukazovala. Čo sa týka údajného bolestného poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/146/2011, ktorý jasne definuje položku bolestného, ktorá v predmetnom konaní nebola preukázaná. Žiadala, aby súd zohľadnil v konečnom rozhodnutí termínovaný vklad v sume 13.000 Eur vedený na terminovanom účte v Prima banke, a.s. na meno žalobcu, keďže tento bol zrušený necelé tri mesiace pred právoplatnosťou rozvodového rozsudku a žiadala, aby uvedená finančná čiastka 13.000 Eur bola vrátená do masy BSM, nakoľko túto si žalobca ponechal, a žalovaná má za to, že uvedenú sumu vzhľadom na jej výšku nebol schopný spotrebovať na bežnú dennú spotrebu pri svojom príjme. Taktiež žiadala zohľadniť vnos žalovanej do BSM, ktorý bol v konaní preukázaný svedeckými

výpoveďami rodičov žalovanej, jej písomným vyjadrením a konkrétne v sume 34.000 Sk bol potvrdený aj svedkyňou B. O., matkou žalobcu. Má za to, že v konaní bolo preukázané, že obidva hypotekárne úvery v zmysle obsahu hypotekárnych zmlúv boli využité a spotrebované pre nákup a rekonštrukciu rodinného domu a z tohto dôvodu v rámci širšieho vyporiadania BSM by mali byť prikázané žalobcovi. V konaní bolo veľkým množstvom listinných dôkazov preukázané, že účastníci konania počas manželstva nadobúdali jednotlivé majetky postupne vlastnou zásluhou tým, že predali za trvania manželstva dva byty, predali pozemok na F. ulici v X. a tieto získané prostriedky ďalej prefinancovali do nákupu aktív BSM, ktoré sú predmetom vyporiadania. Na uvedenom sa nijakým spôsobom nepodielali iné osoby prostredníctvom darov. Záverom navrhla, aby do výlučného vlastníctva žalobcu boli prikázané rodinný dom s príslušnými pozemkami, dve motorové vozidlá zn. Alfa Romeo Brera a 159, samostatne stojaca garáž s príslušnými pozemkami, zostatok na bankovom účte vo VÚB, a.s., oba zostatky hypotekárnych úverov a do výlučného vlastníctva žalovanej aby boli prikázané spojené byty s príslušnými pozemkami, garážové státie, motorové vozidlo zn. Alfa Romeo Mito, zostatok na bankovom účte ČSOB, a.s. a žalobca bol zaviazaný k vyplateniu finančnej sumy, ktorej hodnotu ponecháva žalovaná na uvážení súdu vzhľadom na termínovaný vklad a výšku darov. Alternatívne navrhla, aby boli pasíva medzi účastníkmi rozdelené tak, že zostatok väčšieho z úverov bude prikázaný žalobcovi, menší úver bude prikázaný žalovanej a súčasne žalobcu zaviazal na vyplatenie vyrovnávacieho podielu v sume 44.956 Eur.

12. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

13. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

14. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

15. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

16. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

17. Predmetom konania o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je rozdelenie spoločného majetku, vecí účastníkov, ktoré nadobudli počas trvania manželstva a vyporiadanie aj spoločných dlhov účastníkov v zmysle zásad podľa ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka. Majetkom rozumieme súhrn majetkových hodnôt, t.j. vecí, pohľadávok, iných práv a hodnôt oceniteľných peniazmi. Zdrojom bezpodielového spoluvlastníctva sú všetky príjmy oboch manželov, nech už je ich právny pôvod akýkoľvek. Do bezpodielového spoluvlastníctva nepatria veci získané dedičstvom alebo darom a ďalšie veci špecifikované v ustanovení § 143 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ súd zistí, že niektorá vec nepatrí do BSM, nevyjadří to samostatným výrokom rozsudku, ale len v odôvodnení rozsudku. Pri vyporiadaní sa v zásade vychádza z princípu parity, teda rovnosti podielov oboch manželov na spoločnom majetku.

18. Konanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je sporovým konaním. Civilný sporový poriadok (čl. 8 Základných princípov, § 132 ods. 1 CSP, § 150 ods. 1 CSP) ako zákonný procesný predpis, ktorým sa riadi civilné sporové konanie, je postavený na zásade kontradiktórnosti sporu dvoch rovnocenných strán, ktorý je potom ovládaný prejednávacím princípom. Ten spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti, rozhodné pre posúdenie daného prípadu, a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov

leží zásadne na stranách a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu ich tvrdení. Strana má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu. Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné tvrdenia a dôkazy. Nie je jeho povinnosťou, a nemá ani právo vykonávať dokazovanie o rozhodujúcich skutočnostiach bez návrhu strán sporu. Neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena vedie k strate sporu. Je záležitosťou strán, ktoré spoločné veci urobia predmetom konania a navrhnú konkrétny spôsob ich vyporiadania. Sporová strana teda musí v rámci bremena tvrdenia urobiť relevantný procesný návrh, ktorý bude obsahovať presnú špecifikáciu spoločnej veci a návrh na spôsob jej vyporiadania. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 684/2004 zo dňa 27.9.2004 dispozíciu účastníkov predmetom konania o vyporiadanie BSM je treba rešpektovať v tom zmysle, že súd vyporiada len tie veci, resp. majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré účastníci urobili predmetom konania. Prekročiť návrhy účastníkov môže súd len pokiaľ ide o cenu veci a to ako ich vyporiada. Ak by súd vyporiadal aj veci, resp. majetok, ktorý účastníci neurobili predmetom konania, potom by konal v rozpore s ust. § 153 ods. 2 O.s.p. (teraz § 216 ods. 1, ods. 2 CSP) a išlo by o vadu konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Každý z manželov má v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka právo žiadať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a na návrh druhého manžela je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Vzhľadom na dispozičný princíp musí bývalý manžel v konaní o vyporiadanie BSM vzniesť procesný návrh, ktorým voči druhému bývalému manželovi uplatní pohľadávku (nárok) na náhradu toho, čo zo svojho oddeleného majetku vynaložil na získanie spoločnej veci, resp. pohľadávku na náhradu toho, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok druhého účastníka. Ak žiaden z účastníkov o to nepožiada, bolo by prekročením návrhu nad rámec ustanovenia § 153 ods. 2 O.s.p. (teraz § 216 ods. 1, ods. 2 CSP), pokiaľ by súd takýto zápočet vykonal. K rovnakému záveru dospel aj Najvyšší súd ČR v rozsudku sp. zn. 22Cdo 999/2006 zo dňa 9.11.2006.

19. Žalobca sa domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán cestou súdu, pretože strany sa nedohodli na vyporiadaní ich spoločného majetku. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že strany sporu počas trvania ich manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva nehnuteľné, hnutelne veci a počas manželstva im vznikli aj spoločné dlhy.

20. Súd uznal, že žalobca sa vo výraznejšej miere pričínal o nadobudnutie vlastníckeho práva k služobnému bytu č. XX na 4. poschodí v dome súp. č. XXXX na ul. M. č. XX v S., pretože tento byt bol pridelený pôvodne žalobcovi do užívania ako vyplýva z listiny Posádkovej správy Trenčín zo dňa 6.3.1992, a z nájomnej zmluvy uzavretej medzi prenajímateľom Vojenská správa budov, Trenčín a žalobcom ako nájomcom zo dňa 31.3.1992 a to výlučne z dôvodu, že žalobca vykonával štátnu službu v armáde SR ako profesionálny vojak. Následne bol byt so spoluvlastníckym podielom k pozemku sporovými stranami odkúpený do ich spoluvlastníctva na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu uzavretej s predávajúcou Slovenskou republikou - Bytovou agentúrou rezortu ministerstva obrany dňa 1.7.2010 s tým, že podľa výpočtového listu zo dňa 17.5.2010 boli sporové strany povinné predávajúcej uhradiť kúpnu cenu v sume 6.748,12 Eur v splátkach splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, s tým, že prvá splátka bola splatná do 20. dní od podpisu zmluvy. Žalobca nepreukázal, žeby táto kúpna cena bola uhradená iba z peňažných prostriedkov, ktoré by boli jeho výlučným vlastníctvom. Žalovaná uvádzala, že kúpna cena za byt bola splatená v splátkach zo spoločných prostriedkov sporových strán. Keďže bol byt počas manželstva nadobudnutý zo spoločných prostriedkov sporových strán, patril do ich bezpodielového spoluvlastníctva, a nemožno ho považovať za oddelený majetok žalobcu, resp. vnos žalobcu do BSM. Sporové strany previedli byt do vlastníctva kupujúcich MUDr. H. H. a P. Ramzi na základe kúpnej zmluvy zo dňa XX.X.XXXX za kúpnu cenu 55.000 Eur. Pokiaľ by sporové strany mali byť v ich spoluvlastníctve ku dňu zániku BSM, súd by v rámci konania o vyporiadanie BSM mohol zohľadniť prevažnú zásluhu žalobcu na nadobudnutí tohto bytu v tom smere, žeby byt prikázal do výlučného vlastníctva žalobcovi.

21. Žalobca tvrdil, že vnesol do manželstva aj peňažné dary od jeho rodičov. Žalobca nepreukázal svoje tvrdenie uvedené vo vyjadrení zo dňa 9.1.2018 o tom, že v roku 1995 nadobudli strany garáž súp. č. XX na ul. J. M. v S. z prostriedkov 70.000 Sk nadobudnutých darom žalobcovi od otca žalobcu. Žalovaná toto popierala, a namietla, že sporové strany neboli vlastníkami tejto garáže, čo mal súd za preukázané z predloženej kúpnej zmluvy zo dňa 27.6.1997, v zmysle ktorej vlastníkami tejto garáže postavenej na parc. č. 2189/175 boli rodičia žalobcu, a sporové strany vlastnili pozemok parc. č. 2189/175 k.ú. S. v podiele 1/3 a parc. č. 2189/157 k.ú. S. v podiele 1/145, a tieto nehnuteľnosti previedli na kupujúcich W. a Y. F., ktorí sa zaviazali vyplatiť sporovým stranám kúpnu cenu 12.234 Sk za pozemky a rodičom žalobcu

kúpnu cenu 28.044 Sk za garáž. Z uvedenej kúpnej zmluvy vyplýva, že sporové strany v čase vykonania tohto právneho úkonu považovali predmetné pozemky za súčasť ich BSM, keďže boli sporové strany v kúpnej zmluve uvedené ako predávajúci pozemkov.

22. Tvrdenia žalobcu o tom, že v roku 1996 nadobudli strany sporu garáž na ul. M. v S. z daru od otca žalobcu vo výške 120.000 Sk žalovaná spochybňovala a tieto tvrdenia žalobcu neboli v konaní preukázané. Svedkyňa B. O., matka žalobcu v rámci svojej svedeckej výpovede síce uviedla, že spolu so svojím manželom darovala žalobcovi peňažné prostriedky v sume 120.000 Sk na kúpu garáže na ul. M. v S., s tým, že tento dar mali žalobcovi jeho rodičia poskytnúť v roku 1997, čo je o rok neskôr ako strany kúpili túto garáž. Uvedené z hľadiska časového logicky vylučuje kúpu garáže z peňažného daru od rodičov žalobcu. Pokiaľ naozaj svedkyňa spolu s manželom darovali žalobcovi peniaze na kúpu garáže, uvedené stále nepreukazuje, že žalobca prijatý peňažný dar naozaj použil na kúpu garáže. V tomto smere absentujú skutkové tvrdenia žalobcu o tom, či peniaze boli darované v hotovosti, na účet, kedy boli prípadne vybraté z účtu a kedy a akým spôsobom boli použité na úhradu kúpnej ceny garáže (v hotovosti, bezhotovostným prevodom). Obe sporové strany mali v čase nadobudnutia garáže svoje vlastné príjmy, navyše žalobca mal v čase kúpy garáže príjem zvýšený o zahraničný príspevok za jeho účasť na vojenskej misii v Juhoslávii, ktorej sa zúčastnil od roku 1996 až do roku 1997. Preto sa javí ako oprávnená námietka žalovanej, že sporové strany neboli odkázané na peňažné dary od rodičov žalobcu. Predmetnú garáž podľa zhodných tvrdení strán previedli sporové strany počas manželstva do vlastníctva G. Q. F.. Garáž teda nebola súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov ku dňu zániku ich BSM.

23. Keďže žalobca nepreukázal, že sporové strany boli v priebehu manželstva vlastníkami garáže súp. č. XX na ul. J. M. v S., a nepreukázal ani to, že garáž na ul. M. v S. bola v roku 1996 nadobudnutá výhradne z prostriedkov, ktoré žalobcovi darovali jeho rodičia, je zrejmé, že ani peniaze získané z predaja týchto garáží nepredstavovali výlučný majetok žalobcu, ale šlo o spoločné prostriedky sporových strán a preto pokiaľ bola z týchto peňažných prostriedkov nadobudnutá garáž so súp. č. XXXX postavená na parc. č. 2315/363 k.ú. S., ktorá je predmetom konania, je nepochybné, že predmetná garáž patrí do BSM a nejedná sa o vnos žalobcu.

24. Z výsluchu svedkyne B. O. mal súd preukázané tvrdenie žalobcu o tom, že v roku 1998 mu matka darovala v hotovosti sumu 50.000 Sk, ktorá bola matke vyplatená zo stavebného sporenia vo VÚB, a.s. v roku 1998, resp. 1999 a rovnakú sumu zo sporenia vyplatila svedkyňa aj druhému synovi H. O., ktorý to potvrdil v rámci svojej svedeckej výpovede. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. D 2125/97-97 zo dňa 6.8.1999 po poručiťovi S. W., zomr. XX.XX.XXXX vyplýva, že B. O. spolu s dvoma ďalšími deťmi poručiťa (U. W. a H. T.) nadobudli v rovnakom podiele nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX v k.ú. X. A. Ves v hodnote 346.154 Sk s tým, že celková hodnota dedičstva bola pre účely dedičského konania stanovená na 1.000.759 Sk. Z výpovede svedkyne B. O., U. W. vyplynulo, že zdedený majetok po ich otcovi si traja súrodenci v skutočnosti rozdelili medzi sebou rovným dielom s tým, že B. O. pripadla čiastka 300.000 Sk, a menovaná svedkyňa povedala svedkovi U. W., že tieto peniaze darovala rovným dielom, t.j. po 150.000 Sk jej dvom synom, teda žalobcovi a H. O.. Aj svedok H. O. vo svojej výpovedi potvrdil, že matka dala jemu ako aj žalobcovi peniaze zdedené po S. W.. Z notárskej zápisnice N 433/99, NZ 395/99 zo dňa 23.11.1992 vyplýva, že B. O. spolu s dvoma súrodencami predali nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX v k.ú. X. A. Q. P. O. za kúpnu cenu 553.375 Sk, s tým, že každému z kupujúcich bola vyplatená kúpna cena 184.458 Sk v hotovosti. Svedok U. W., strýko žalobcu vysvetlil, že hoci je notárskej zápisnice N 433/99 uvedená kúpna cena nehnuteľnosti 553.375,- Sk v skutočnosti kupujúca pani O. vyplatila svedkovi a jeho dvom súrodencom spolu čiastku 950.000,- Sk ako kúpnu cenu a túto nižšiu kúpnu cenu do kúpnej zmluvy uviedli z dôvodu, aby boli nižšie poplatky. Kúpnu cenu prevzal od kupujúcej svedok U. W. v hotovosti v reštaurácii v Trnave a následne ju rozdelil medzi troch súrodencov. Svedkyňa B. O. uvádzala, že spolu so svojím manželom darovali garáž žalobcovi, avšak strana žalobcu a ani menovaná svedkyňa nepredložila písomnú darovaciu zmluvu, ktorou by bolo toto tvrdenie svedkyne preukázané s tým, že nehnuteľnosti je v zmysle zákona možné prevádzať len na základe písomnej darovacej zmluvy. Z výsluchu svedkov B. O. a H. O. boli preukázané tvrdenia žalobcu o tom, že B. O. po smrti jej manžela H. O. predala garáž súp. č. XXXX na pozemku parc. č. XXXX/XX k.ú. S., rekreačnú chatu súp. č. XXX k.ú. X., ktoré nadobudla v dedičskom konaní po manželovi, a peniaze získané z predaja darovala B. O. svojim dvom synom. Zo zhodných tvrdení svedkov N. P., B. O. bolo preukázané, že B. rekreačnú chatu predala N. P. za kúpnu cenu 650.000 Sk na základe kúpnej zmluvy s tým, že ako vyplýva z predloženej listiny označenej ako zmluva o prevzatí finančnej zálohy na predaj chaty zo

dňa 7.7.2003 najprv kupujúci vyplatil zálohu v sume 450.000 Sk do rúk H. O., ktorý vybavoval predaj chaty a zvyšok kúpnej ceny odovzdal neskôr kupujúci do rúk B. O. u nej doma s tým, že svedkyňa už mala pripravené obálky s peniazmi, ktoré odovzdala svojim dvom synom a predniesla niečo v tom zmysle, že obdivom synom odovzdáva pozostatok po ich otcovi za chatu, no konkrétne sumy neuviedla. Skutočnosti zistené z výsluchu svedka N. P. nasvedčujú pravdivosti tvrdeniu žalobcu a svedka H. O. o tom, že peniaze získané z predaja rekreačnej chaty darovala B. O. po 200.000 Sk v hotovosti u nej doma žalobcovi aj H. O.. Z kúpnej zmluvy zo dňa 7.4.2005 uzatvorenej medzi B. O. ako predávajúcou a Y. P. ako kupujúcim vyplýva, že B. O. predala garáž súp. č. XXXX na pozemku parc. č. XXXX/XX k.ú. S. menovanému kupujúcemu za kúpnu cenu 240.000 Sk. Z výsluchu svedkyne B. O. a svedka H. O. bolo preukázané, že svedkyňa z peňazí získaných z predaja tejto garáže darovala v hotovosti žalobcovi aj H. O. peňažnú čiastku v rovnakej výške s tým, že svedok H. O. odhadol, že to mohla byť čiastka 40.000 Sk a súd potom vychádzal z tvrdení žalobcu a svedkyne B. O., ktorí jednoznačne uviedli výšku daru 45.000 Sk. Súd nepovažoval výpovede svedkov H. O. a B. O. ohľadom peňažných darov za neverohodné ako tvrdila žalovaná. Len z dôvodu, že uvedení svedkovia sú rodinní príbuzní žalobcu nemožno hodnotiť ich výpovede ako neverohodné, pretože svedkovia boli poučení o povinnosti vypovedať pravdivo, o trestnoprávnych následkoch krivej výpovede, a skutočnosti zistené z ich výpovedí korešpondujú s inými v konaní vykonanými dôkazmi, napr. aj s výpoveďou svedka N., ktorý nie je v príbuzenskom vzťahu k žiadnej zo sporových strán a nie sú v priamom rozpore ani s inými listinnými dôkazmi, keďže žalobca ani v emailových správach adresovaných žalovanej výslovne neuvádza, že mu matka počas manželstva sporových strán nedarovala peňažné prostriedky. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 21D 1262/02, D not. 210/02 zo dňa 18.12.2002 boli vyvrátené tvrdenia žalobcu ako aj B. O. o tom, že B. O. mala v dedičskom konaní po H. O. nadobudnúť osobné motorové vozidlo zn. Fiat Punto a že peniaze získané z jeho predaja mala rozdeliť medzi oboch synov po 55.000 Sk, pretože z citovaného osvedčenia o dedičstve jasne vyplýva, že osobné motorové vozidlo zn. Fiat Punto, rok výroby 2002, ev. č. TN XXX BC v dedičskom konaní nadobudol žalobca, teda nie svedkyňa. Ani svedok H. O. neuvádzal, žeby B. O. mala po manželovi zdediť a následne predať auto zn. Fiat Punto a peniaze získané z jeho predaja dať darom oboj synom rovným dielom.

25. Žalobca tvrdil, že peniaze darované mu zo stavebného sporenia jeho matky boli použité na rekonštrukciu služobného bytu, ktorá začala v roku 1997, resp. 1998. Žalovaná toto tvrdenie žalobcu popierala, pričom uvádzala, že za trvania manželstva bol byt zrekonštruovaný z prostriedkov patriacich do BSM. Potom ako právna zástupkyňa žalovanej poukázala na to, že z potvrdenia PSS a.s. zo dňa 18.6.2018 vyplýva, že zmluva o stavebnom sporení matky žalobcu zanikla výpoveďou dňa 28.12.1999, a teda logicky nemohol žalobca použiť na rekonštrukciu služobného bytu prostriedky, keďže tieto boli vyplatené až o rok neskôr, už žalobca začal tvrdiť, že rekonštrukcia služobného bytu trvala jeden rok, a bola spočiatku hradená z príjmov z účasti žalobcu v zahraničných vojenských misiách s tým, že peniaze darované žalobcovi zo stavebného sporenia jeho matky boli zrejme použité na nákup nábytku do detskej izby v služobnom byte, keďže ďalšie dva až tri roky sa služobný byt zariaďoval novým nábytkom. Žiaden z vypočutých svedkov nedosvedčil, žeby skutočne peniaze darované žalobcovi zo strany jeho matky žalobca investoval do ním tvrdenej rekonštrukcie služobného bytu, resp. na obstaranie niektorých spoločných vecí. Žalovaná toto popierala a na žalobcu bolo dôkazné bremeno preukázať svoje tvrdenia v tomto smere. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že životná úroveň manželov počas manželstva bola nadštandardná, čo vyplýva nielen z výšky úhrnných mesačných príjmov oboch manželov podľa výpisov z ich bežných účtov, ale aj z tvrdení žalobcu na pojednávaní, ako aj z e-mailov žalobcu adresovaných žalovanej dňa 2.11.2015, 3.11.2015, v ktorých žalobca poukazuje na to, že sporové strany si počas manželstva kupovali drahé veci, autá, hodinky, šperky, nákupy, jedlo, kozmetiku, chodili na dovolenky na Cyprus, Krétu, Tunisko. Preto je viac ako pravdepodobné, že darované peňažné prostriedky v prospech žalobcu boli spotrebované na úhradu vysokých životných nákladov sporových strán. Pokiaľ žalobca uvádzal, že z peňazí darovaných v prospech neho bol zakúpený ním uvádzaný nábytok do služobného bytu, súd poukazuje na to, že predmetom vyporiadania BSM neurobila žiadna zo strán nábytok ako huteľné veci. Preto, aby mohol súd zohľadniť vnosi a právo manžela na náhradu toho, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka je nevyhnutné, aby spoločný majetok, ktorý bol nadobudnutý, resp. zhodnotený z výlučných prostriedkov manžela v čase zániku BSM existoval, bol v spoluvlastníctve manželov, teda nebol prevedený do vlastníctva inej osoby. Aj Najvyšší súd ČR v rozsudku sp. zn. 22Cdo 3421/2006 zo dňa 30.10.2007 konštatoval, že náhrada za prostriedky vnesené do spoločného majetku manželov prichádza do úvahy skutočne len v tých prípadoch, kedy sú súčasne použité so spoločnými prostriedkami manželov na obstaranie určitej veci, a to za predpokladu, že taká vec ku dňu zániku BSM existuje, resp. nebola spotrebovaná či ne Stratila hodnotu. V danom

prípade služobný byt, do ktorého rekonštrukcie (kuchynská linka, dlažba, bezpečnostné dvere) mali byť podľa tvrdenia žalobcu investované jeho prostriedky, sporové strany predali v roku 2015, teda ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva 1.2.2016 už nebol v spoluvlastníctve sporových strán, a nebolo možné priznať žalobcovi žiadnu náhradu za ním vnesené prostriedky, pokiaľ by ich vnesenie aj preukázal, čo sa mu však nepodarilo. Žalobca nepreukázal ani svoje tvrdenie, že peniaze v sume 50.000 Eur získané z predaja služobného bytu v roku 2015 boli použité na rekonštrukciu rodinného domu na ul. U.. Žalovaná popierala toto tvrdenie žalobcu a uvádzala, že rodinný dom bol nadobudnutý z prvého úveru v sume 136.000 Eur a bol zrekonštruovaný z druhého úveru čerpaného sporovými stranami v sume 60.100 Eur na základe zmluvy o úvere zo dňa 3.12.2013. Nemožno prehľadnúť fakt, že sám žalobca v žalobe uvádzal, že obidva úvery boli použité na kúpu a rekonštrukciu rodinného domu s príľahlými pozemkami a rovnaké zistenie možno vyvodiť aj z tvrdenia žalobcu, ktoré uviedol v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 20C 453/2015 ako to vyplýva z 11. strany odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku sp. zn. 20C 453/2015. Preto súd vychádzal z prvotného tvrdenia žalobcu predneseného ešte pred začatím konania o vyporiadanie BSM a v žalobe o vyporiadanie BSM a síce, že rodinný dom bol zakúpený a zrekonštruovaný z oboch úverov.

26. Žalovaná žiadala, aby súd zohľadnil pri vyporiadaní BSM vnos žalovanej v podobe peňažného daru v sume 400.000 Sk, ktorý ako potvrdili i rodičia žalovanej svedkovia Q. W. a U. W. bol odovzdaný z ich strany žalovanej v hotovosti v byte rodičov žalobcu na E. ulici za prítomnosti sporových strán, rodičov žalobcu. Svedkovia uvádzali, že peniaze mali usparené z ich príjmov z podnikania v oblasti poľnohospodárskej výroby a darovali ich žalovanej v čase, keď bola ešte dcéra sporových strán v perinke za účelom kúpy motorového vozidla, aby sporové strany mohli svedkov navštevovať v M. pri A.. Žalovaná však nepreukázala svoje tvrdenie, že naozaj z týchto darovaných peňazí kúpila osobné motorové vozidlo zn. Ibiza za kúpnu cenu 380.000 Sk. Žalobca uvádzal, že toto vozidlo sporové strany nadobudli z peňazí žalobcu, ktoré zarobil ešte počas štúdia na vysokej škole, čím poprel tvrdenia žalovanej. Podľa tvrdenia žalovanej bolo uvedené vozidlo ešte za trvania manželstva predané. Ako bolo naložené s kúpnu cenou získanou z predaja vozidla už žalovaná neuvádzala, pričom bremeno tvrdenia zaťažovalo ju. Každopádne predmetné motorové vozidlo nebolo v bezpodielovom spoluvlastníctve strán ku dňu zániku BSM. Preto vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd nemohol zohľadniť tento vnos žalovanej pri vyporiadaní BSM. Súd nepovažoval za vnos žalovanej do BSM peňažné prostriedky v sume 34.000 Sk, ktoré mala dať Q. W. žalovanej na dlažbu, resp. sanitu do kúpeľne do bytu sporových strán, pretože podľa zhodných tvrdení strán šlo o vyplatenie časti kúpnej ceny zo strany rodičov žalovanej ako kupujúcich sporovým stranám ako predávajúcim za predaj osobného motorového vozidla zn. Fiat Punto.

27. Súd nemohol do masy BSM v zmysle návrhu žalovanej zahrnúť peňažné prostriedky v sume 13.XXX Eur na účte vedenom v Sberbank Slovensko, a.s. č. účtu: SK XXXXXX 000 XXXX XXXX XXXX, ktorý účet bol zriadený 16.10.2014 vkladom v sume 13.000 Eur na meno žalobcu a zrušený dňa 16.10.2015 výberom sumy 13.210,60 Eur, ako vyplýva zo správy Prima banky Slovensko, a.s. zo dňa 24.1.2018 a výpisov z tohto účtu. Súd doručil právnej zástupkyne žalovanej túto správu banky dňa 8.2.2018, no žalovaná po prvý krát žiadala vyporiadať aj peňažné prostriedky na tomto účte až v záverečnej reči prednesenej na pojednávaní dňa 21.1.2020, a na tento procesný návrh už žalobca nemohol reagovať. Návrh na zaradenie týchto peňažných prostriedkov do masy BSM tak žalovaná učinila oneskorene, v rozpore so zásadou koncentrácie civilného sporového konania.

28. Z potvrdenia Ministerstva obrany SR, úradu finančného zabezpečenia, Bratislava na č.l. 406 spisu a z tvrdení žalobcu, ktoré žalovaná nerozporevala bolo preukázané, že žalobcovi bol vyplácaný za účasť v zahraničných vojenských misiách príjem, ktorý sa skladal z dvoch zložiek, a to z príjmu v mene SKK vyplácaného priamo na účet sporových strán vedený vo VÚB, a.s. (za všetky misie vyplatený v celkovej sume 2.604,048 SKK) a z príjmu v mene USD (vyplateného v celkovej sume 109.501 USD) vyplácaného na účet žalobcu v mene USD, zriadený vždy na príslušnú misiu, a ktorý účet po ukončení misie bol zrušený a zostatok na účte prevedený na účet sporových strán vedený vo VÚB, a.s.. Účasť žalobcu ako vojenského lekára na zahraničných misiách v rokoch 1996 až 1997, od roku 2003 do roku 2004, v rokoch 2005 až 2007 žalovaná nespochybňovala.

29. V zmysle § 70 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z.z. o peňažných náležitostiach vojakov profesionálnemu vojakovi, ktorý je vyslaný v rámci mierových síl Organizácie Spojených národov, vojenských misí alebo iných medzinárodných organizácií zúčastňujúcich sa mierových operácií, patrí počas jeho pôsobenia v zahraničí zahraničný príspevok vo výške od 500 do 3 000 USD mesačne. Citované zákonné ustanovenie bolo s účinnosťou od 1.9.2005 zrušené zákonom č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych

vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 346/2005 Z.z.“). Podľa § 147 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. v znení účinnom do 31.5.2008 profesionálnemu vojakovi, ktorý je vyslaný mimo územia Slovenskej republiky na účely vojenskej operácie podľa osobitného predpisu alebo na účely plnenia záväzku z medzinárodnej zmluvy o spoločnej obrane proti napadnutiu podľa osobitného predpisu, patrí zahraničný príspevok 500 až 5 000 USD mesačne. V zmysle § 138 ods. 1 písm. k/ zákona č. 346/2005 Z.z. je zahraničný príspevok jednou z dvanástich zložiek platu profesionálneho vojaka. Zákonodarca tak explicitne vyjadril, že aj toto mesačné peňažné plnenie, na ktorú má profesionálny vojak po dobu účasti na zahraničnej misii nárok je zložkou platu profesionálneho vojaka. Samotná skutočnosť, že vznik nároku a vyplatenie tejto zložky platu vojaka sú viazané na dobu účasti vojaka na zahraničnej misii, s ktorou je spojené zvýšené riziko ohrozenia zdravia a života vojaka pri plnení služobných úloh, nemôže zahraničný príspevok vylučovať z režimu BSM. Zahraničný príspevok ako aj ostatné zložky platu profesionálneho vojaka majú základ v služobnom pomere profesionálneho vojaka; predstavujú odmenu za výkon štátnej služby vojaka, v rámci ktorej sa počíta s tým, že profesionálny vojak bude nasadzovať svoje zdravie a život pri plnení služobných úloh. Nasadenie vlastného života vojaka pri plnení úloh v ozbrojených silách SR je imanentnou súčasťou výkonu štátnej služby a základnou povinnosťou profesionálneho vojaka, čo sa odzrkadľuje napr. aj v znení vojenskej prísahy v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 321/2002 Z.z. o ozbrojených silách Slovenskej republiky. Súd preto nevidel logický a spravodlivý dôvod, pre ktorý by zahraničný príspevok, ktorý bol vyplatený počas manželstva nemal patriť do bezpodielového spoluvlastníctva vojaka a jeho manželky. Súd bol toho názoru, že zahraničný príspevok vyplácaný v mene USD nemožno stotožňovať s bolestným, ako to tvrdil žalobca s cieľom dosiahnuť posúdenie tohto príjmu ako vnosu žalobcu do BSM, keďže bolestné v zmysle judikatúry súdov nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože ide o plnenie, ktorého účelom je zmierniť bolesť len jedného z manželov. Bolesť je v ustanovení § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“) definovaná ako ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Náhrada za bolesť, resp. bolestné je v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. jednou zo zložiek náhrady škody na zdraví s tým, že sa vyžaduje, aby došlo ku škode na zdraví určitej osoby a až vtedy vzniká tejto osobe nárok na náhradu za bolesť. Zahraničný príspevok kompenzuje zvýšené riziko vzniku poškodenia zdravia vojaka, jeho účelom nie je kompenzovať skutočne vzniknutú ujmu na zdraví vojaka, ako je tomu v prípade bolestného. Žalobca až na pojednávaní konanom dňa 18.12.2018 začal tvrdiť, že ochorel na limskú boreliózu počas jeho účasti na zahraničnej misii v Sýrii v roku 2006 až 2007, no toto svoje tvrdenie nijako nepreukázal, pričom žalovaná popierala, že žalobcovi bola v dôsledku jeho účasti na zahraničných misiách spôsobená nejaká ujma na zdraví, v dôsledku čoho by mu bolo priznané bolestné a oprávnene poukázala na to, že boreliózu môže dostať každý človek, nie je to vplyvom nejakého rizikového prostredia, v ktorom plní úlohy profesionálny vojak. Súd mal za to, že všetky plnenia, ktoré sa viažu na pracovný, alebo služobný pomer manžela, a ktoré manžel získava počas trvania manželstva nemožno vylúčiť z masy BSM. Najvyšší súd ČR v uznesení sp. zn. 30Cdo 2051/2001 zo dňa 27.2.2002 konštatoval, že nielen mzda, ale aj iné plnenia, ktoré manžel nadobudne počas manželstva patria do BSM (konkrétne Najvyšší súd ČR v citovanom uznesení ustálil, že do BSM patrí aj vrátenie dane z príjmov po ukončení pracovnej činnosti v zahraničí). Rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia, Bratislava zo dňa 10.1.2008 bolo žalobcovi priznané odchodné v sume 604.837 Sk, ktoré bolo vyplatené na účet vedený na meno žalobcu vo VÚB, a.s. dňa 14.1.2008, pričom žalobca tvrdil, že ide o jeho oddelený majetok, ktorý nepatrí do BSM. Žalobcovi vznikol nárok na vyplatenie odchodného v zmysle § 33 ods. 1 písm. b/, ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože jeho služobný pomer bol skončený a trval po zákonom stanovenú dobu. Ustanovenie § 33 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. priznáva tento nárok aj policajtom, hasičom, a nárok na odchodné po splnení zákonných podmienok majú aj ostatní zamestnanci v zmysle ust. § 76a zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce. Odchodné je odmena pre zamestnanca za prácu počas celého trvania pracovného alebo služobného pomeru a patrí zamestnancovi ako jednorazová dávka. Aj odchodné je teda naviazané na pracovný, resp. služobný pomer manžela. Okresný súd v Žiari nad Hronom v rozsudku sp. zn. 4C 29/2011 zo dňa 16.7.2012 právoplatne konštatoval, že tak, ako výplata sa stáva súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva v celej časti, tak aj ďalšie časti, ako trinásty plat, vernostné príplatky, odchodné zo služobného pomeru v Policajnom zbore SR sa viažu na pracovnú činnosť manžela, a preto tieto prostriedky patria do bezpodielového spoluvlastníctva. Aj Okresný súd Liptovský Mikuláš v

rozsudku sp. zn. 4C 35/2009 zo dňa 26.10.2010 dospel k záveru, že odchodné vyplatené manželovi, ktorý bol vojakom je súčasťou masy BSM. V zmysle Zhodnotenia Najvyššieho súdu ČSSR zo dňa 3.2.1972 (sp.zn. Cpj/86/1971, 2/1972) sumy vyplatené z dôvodu odstupného jednému z manželov, prípadne veci za ne obstarané, takisto patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Výsluhový dôchodok bol žalobcovi priznaný rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia, Bratislava zo dňa 10.1.2008 s účinnosťou od 13.12.2007 vo výške 36.179 Sk podľa § 38 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., pretože žalobca ukončil služobný pomer v Armáde SR, ktorý trval po dobu stanovenú zákonom pre priznanie tohto dôchodku. Následnými rozhodnutiami menovaného úradu bol výsluhový dôchodok žalobcovi pravidelne zvyšovaný. Súd nevidel rozumný dôvod pre to, aby do BSM nepatrila táto dôchodková dávka, pretože výsluhový dôchodok bol a je žalobcovi vyplácaný v príčinnej vecnej súvislosti s tým, že žalobca v minulosti vykonával povolanie profesionálneho vojaka. Dôchodok je naviazaný na výkon povolania vojaka, a preto nie je namieste, aby bol považovaný za oddelený majetok manžela, ktorý poberá dôchodok, rovnako ako tomu je v prípade vyplácania dôchodku v súvislosti s inými profesiami. Súd teda sám v zmysle právnych predpisov a judikatúry súdov vyhodnotil povahu zahraničného príspevku, výsluhového dôchodku a odchodného, ktoré boli vyplatené žalobcovi počas trvania manželstva a neprihliadal na právny výklad týchto pojmov v žalobcom predloženej listine, ktorú podľa tvrdenia žalobcu mal zhotoviť JUDr. C. X., právnik a bývalý profesionálny vojak, podľa ktorého tieto peňažné plnenia nie sú príjmom ale špeciálnymi dávkami, ktoré nepatria do BSM.

30. Sporové strany nadobudli počas manželstva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 23.7.2013 od predávajúcich F. a P. D. za kúpnu cenu 159.000 Eur rodinný dom súp. č. XXXX, na U. ul. v S., stojaci na parc. reg. „C“ č. 2316/57, ako aj parc. reg. „C“ č. 2316/27 zastavané plochy a nádvoria o výmere 97 m², parc. reg. „C“ č. 2316/57 zastavané plochy a nádvoria o výmere 93 m², parc. reg. „C“ č. 2316/59 zastavané plochy a nádvoria o výmere 51 m², parc. reg. „C“, č. 2316/97 zastavané plochy a nádvoria o výmere 132 m², v podiele 1/1, všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k.ú. S., spolu v hodnote 218.000 Eur. Súd v zmysle zhodného návrhu sporových strán prikázal tieto nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobcu, ktorý rodinný dom s pozemkami užíva.

31. Súd rešpektoval zhodný návrh sporových strán aj pokiaľ ide o vyporiadanie ďalších nehnuteľností nadobudnutých počas manželstva sporových strán, a to garáže súp. č. XXXX, postavené na parc. č. 2315/363, parc. reg. „C“ č. 2315/363 o výmere 21 m² zastavané plochy a nádvoria, parc. reg. „C“ č. 2315/375 o výmere 19 m² zastavané plochy a nádvoria, zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S. v podiele 1/1, spolu v hodnote 6.800 Eur, ďalej parc. reg. „C“ č. 2315/150 zastavané plochy a nádvoria o výmere 56 m², parc. reg. „C“ č. 2315/152 zastavané plochy a nádvoria o výmere 9 m², parc. reg. „C“ č. 2315/211 zastavané plochy a nádvoria o výmere 9 m², parc. reg. „C“ č. 2315/212 zastavané plochy a nádvoria o výmere 8 m², parc. reg. „C“ č. 2315/213 zastavané plochy a nádvoria o výmere 80 m², všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S., v podiele 1/119, parc. reg. „C“ č. 2315/209 zastavané plochy a nádvoria o výmere 142 m², parc. reg. „C“ č. 2315/210 zastavané plochy a nádvoria o výmere 466 m², zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S., v podiele 1/42, spolu v hodnote 110 Eur a tieto nehnuteľnosti prikázal do vlastníctva žalobcu, ktorý užíva garáž s príslušími pozemkami.

32. Súd do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal byt č. XX, nachádzajúci sa na 8. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, vchod č. 9B na Q. ul. v S., v podiele 1/1, spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. reg. „C“ č. 2315/560 o výmere 601 m² zastavané plochy a nádvoria v podiele 10500/432158, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu súp. č. XXXX v podiele 10500/432158, všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S., spolu v hodnote 110.000 Eur a nebytový priestor č. 1 garáž na prízemí bytového domu súp. č. XXXX, vchod č. 9B, na ul. Q. v S., zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S., pod B 90 v podiele 1/20, v hodnote 13.200 Eur, pretože podľa zhodných tvrdení strán tieto nehnuteľnosti po ukončení spoločnej domácnosti sporových strán užíva žalovaná, a tento spôsob vyporiadania navrhovali sporové strany. Predmetný byt vznikol spojením dvoch bytov č. XX a č. XX na 8. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, vchod č. 9B na Q. ul. v S., ktoré sporové strany nadobudli od predávajúceho MONOLIT Slovakia, s.r.o. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18.12.2008.

33. Keďže sa sporové strany nedohodli na zostatkovej hodnote spoločných nehnuteľností súd na procesný návrh strán nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvia odhad hodnoty nehnuteľností na stanovenie všeobecnej hodnoty týchto nehnuteľností a za znalkyňu ustanovil Ing. Martu Odokienkovú. Ustanovená znalkyňa vypracovala dňa 17.7.2019 znalecký posudok č. 15/2019, v ktorom po ohliadke nehnuteľností, vlastnom zameraní, za použitia metódy polohovej

diferenciácie stanovila všeobecnú hodnotu nehnuteľností, z ktorej súd pri vypořiadaní BSM vychádzal. Žalovaná k znaleckému posudku nemala námietky. Žalobca v podaniach zo dňa 3.9.2019 nesúhlasil so znaleckým posudkom pokiaľ ide o stanovenie všeobecnej hodnoty spojeného bytu na sumu 110.000 Eur, pretože podľa neho znalkyňa vychádzala v posudku z nesprávnej výmery bytu 101,50 m², keď z rozhodnutia Mesta Trenčín zo dňa 19.11.2013 o povolení zmeny v užívaní dvoch bytov č. XX a č. XX ako jedného bytu č. XX a z kúpnej zmluvy zo dňa 18.12.2008, na základe ktorej nadobudli sporové strany byt do spoluvlastníctva vyplýva, že celková úžitková plocha spojených bytov je 104,72 m² a hodnota bytu by mala byť vyššia o sumu 3.515,92 Eur, t.j. mala by byť v celkovej sume 114.343,77 Eur. Znalkyňa sa k námietkam žalobcu vyjadrila v podaní zo dňa 2.10.2019. Poukázala na to, že podľa odbornej literatúry sa do výpočtu východiskovej hodnoty bytu berie skutočná podlahová plocha bytu vrátane jeho príslušenstva, vypočítaná z rozmerov zameraných znalcom. Dôvodom, pre ktorý je skutočná podlahová plocha bytu menšia ako podlahová plocha bytu uvedená v rozhodnutí Mesta Trenčín zo dňa 19.11.2013 a v kúpnej zmluve je, že výpočet spoluvlastníckych podielov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome bol vykonaný v čase pred dokončením stavby bytového domu bez omietok, bez zariadenia, vybavenia bytov podľa výkresovej dokumentácie v stave holobytov v pôvodnom stave. Ďalším dôvodom je skutočnosť, že pri stavebných úpravách pri zlúčení dvoch bytov do jedného bytu v roku 2014 prešiel byt zásadnou prestavbou s tým, že ku dňu ohliadky bola v kuchynskom kúte konštrukciou oddelená špajzová skriňa, na stenách príslušenstva boli keramické obklady, v izbe kamenné obklady, obmurovaný Geberit vo WC, ktoré v pôvodnom stave v holobyte neboli a ktoré hrúbkou svojej konštrukcie zmenšujú skutočné rozmery meraných miestností. Ďalej znalkyňa uviedla, že zistený rozdiel 3,22 m² predstavuje tri percentá s tým, že v znaleckej praxi sa znalkyňa bežne stretáva s odchýlkou do päť percent skutočnej výmery podlahovej plochy oproti výmere uvedenej v predložených podkladoch, najmä pri bytoch s vykonanými stavebnými úpravami. Uviedla, že v zmysle odborných usmernení je hodnota bytu determinovaná podlahovou plochou, ktorú môže vlastník bytu skutočne užívať. Súd mal za to, že znalkyňa logicky vysvetlila rozdiel vo výmere bytu oproti výmere bytu uvedenej v rozhodnutí Mesta Trenčín zo dňa 19.11.2013 a v kúpnej zmluve, keďže zo zhodných tvrdení strán, zistení znalkyne a listín vyplýva, že v byte boli vykonané stavebné úpravy, ktoré mohli mať vplyv na zmenšenie skutočnej podlahovej plochy bytu. Znalecký posudok má všetky náležitosti v zmysle zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov vrátane doložky o tom, že znalkyňa si je vedomá následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Znalkyňa pri stanovení všeobecnej hodnoty nehnuteľností vychádzala zo stavebno-technického stavu nehnuteľností ku dňu 1.2.2016, kedy zaniklo BSM a použila cenové relácie aktuálne ku dňu vypracovania posudku, t.j. k 17.7.2019, čo je v súlade s judikatúrou súdov (R 42/1972, rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 176/2011 zo dňa 31.10.2012, sp. zn. 3Cdo 174/2012 zo dňa 25.7.2013, sp. zn. 1MCdo 12/2011 z 24.3.2014), v zmysle ktorej pri stanovení ceny veci pre účely vypořiadania BSM sa vychádza zo stavu veci v dobe zániku BSM, ale z jej ceny v dobe vykonania vypořiadania. S poukazom na uvedené dôvody súd považoval znalecký posudok za presvedčivý a komplexný a preto z neho vychádzal.

34. Súd vypořiadal aj osobné motorové vozidlá, ktoré boli ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Sporové strany sa na pojednávaní dňa 18.12.2018 zhodli na zostatkových hodnotách vozidiel tak, že osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo, MiTO, ev. č. TN XXX EE, rok výroby XXXX, č. TP PC XXXXXX má hodnotu 5.400 Eur, osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo, 159, ev. č.: TN XXX ER, rok výroby 2006, č. TP TA XXXXXX má hodnotu 4.250 Eur, osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo, Brera, rok výroby 2007 ev. č. TN XXX EN, č. TP PB XXXXXX má hodnotu 5.750 Eur. Súd so zreteľom na to, ktorý z účastníkov má vozidlo v užívaní a s prihliadnutím na zhodný návrh sporových strán prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu osobné motorové vozidlá zn. Alfa Romeo, 159, ev. č.: TN XXX ER, zn. Alfa Romeo, Brera, rok výroby 2007 ev. č. TN XXX EN, a do vlastníctva žalovanej prikázal osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo, MiTO, ev. č. TN XXX EE, rok výroby 2010 s tým, že zostatkovú hodnotu vozidiel súd ustálil v zmysle zhodných tvrdení sporových strán.

35. Súd na návrh žalovanej vypořiadal aj peňažné prostriedky na bežnom účte žalobcu vedenom vo VÚB, a.s. IBAN: X XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške zostatku ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, ktorý zostatok podľa správy VÚB, a.s. zo dňa 29.1.2018 bol vo výške 5.360,28 Eur, pričom aj sporové strany zhodne prehlásili, že zostatok na tomto účte bol v tejto výške. Súd aj v zmysle zhodného návrhu strán zostatok na bežnom účte žalobcu prikázal žalobcovi, keďže na účte sú peňažné prostriedky, získané z príjmu majiteľa účtu, ktorý disponuje s účtom.

36. Podľa návrhu sporových strán súd do masy BSM zahrnul aj peňažné prostriedky na bežnom účte žalovanej vedenom v ČSOB, a.s. G.: X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s tým, že ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva bol podľa správy ČSOB, a.s. zo dňa 25.1.2018 a zhodných tvrdení sporových strán bol zostatok na tomto účte vo výške 3.473,24 Eur. V zmysle zhodného návrhu sporových strán súd zostatok na bežnom účte žalovanej prikázal žalovanej, ktorá je majiteľkou a disponentom s účtom.

37. V rámci konania o vyporiadaní BSM nemožno nechať stranou ani spoločné dlhy, ktoré vznikli za trvania manželstva účastníkov. Vyporiadanie dlhov (záväzkov) manželov podľa okolností prípadu možno vykonať tak, že sa prikáže dlh obom z manželov, resp. jednému z manželov, ktorý má právo na náhradu voči druhému. Použijú sa analogicky rovnaké zásady aké platia pri vyporiadaní spoločného majetku v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka. V priebehu manželstva si sporové strany vzali od VÚB, a.s. úver v sume 136.000 Eur (ďalej aj „veľký úver“), na základe zmluvy o financovaní bývania č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XX zo dňa 23.7.2013, ktorý sa sporové strany zaviazali splatiť v dohodnutých mesačných splátkach do 15 rokov od prvého čerpania. Tento úver mal byť použitý na financovanie kúpnej ceny za rodinný dom s pozemkami, čo vyplýva aj z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 13.7.2013 medzi sporovými stranami ako kupujúcimi a manželmi D. ako predávajúcimi. Sporové strany uzavreli s VÚB, a.s. dňa 3.12.2013 aj zmluvu o poskytnutí flexihypotéky č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX, na základe ktorej menovaná banka poskytla sporovým stranám úver v sume 60.100 Eur (ďalej aj „malý alebo menší úver“), ktorý sa sporové strany zaviazali splácať v dohodnutých mesačných splátkach do 17 rokov od prvého čerpania. Podľa zhodných tvrdení strán žiaden z týchto úverov nebol vyplatený ku dňu pojednávania 21.1.2020. Z výpisu z úverového účtu ohľadom veľkého úveru k 31.12.2015 vyplýva, že neuhradený zostatok veľkého úveru k tomuto dňu predstavoval 99.337,70 Eur a po odrátaní mesačnej splátky splatnej 15.1.2016 v sume 766,96 Eur (výška splátky zistená z predloženej amortizačnej tabuľky) neuhradený zostatok tohto úveru predstavuje ku dňu zániku BSM, t.j. k 1.2.2016 predstavuje sumu 98.570,74 Eur. Z výpisu z úverového účtu ohľadom menšieho úveru k 31.12.2015 vyplýva, že neuhradený zostatok veľkého úveru k tomuto dňu predstavoval 55.105,72 Eur a po odrátaní mesačnej splátky splatnej 15.1.2016 v sume 381,96 Eur (výška splátky zistená z predloženej amortizačnej tabuľky) neuhradený zostatok tohto úveru predstavuje ku dňu zániku BSM, t.j. k 1.2.2016 predstavuje sumu 54.723,76 Eur. Sporové strany prejavili súhlas s tým, že zostatok veľkého úveru k 1.2.2016 bol v sume 98.570,74 Eur a zostatok malého úveru bol ku dňu zániku BSM v sume 54.723,76 Eur. Z výpisu z LV č. 9360 k.ú. Trenčín zo dňa 17.1.2020 a z prílohy k zmluve o úvere č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX bolo preukázané, že na byte č. XX a garáži v bytovom dome súp. č. XXXX je zriadené záložné právo v prospech VÚB, a.s. na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 3.12.2013 za účelom zabezpečenia úhrady menšieho úveru. Z výpisu z LV č. XXXX k.ú. S. zo dňa 17.1.2020 a z prílohy k zmluve o úvere č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX bolo preukázané, že na rodinnom dome súp. č. XXXX a príľahlých pozemkoch je zriadené záložné právo v prospech VÚB, a.s. na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 23.7.2013 za účelom zabezpečenia úhrady veľkého úveru. Keďže súd prikázal do vlastníctva žalobcu rodinný dom s pozemkami, ktoré sú zaťažené záložným právom na zabezpečenie splnenia záväzkov zo zmluvy o veľkom úvere, je namieste, aby zostatok tohto väčšieho úveru zaplatil žalobca, ktorý od rozvodu manželstva nepretržite spláca splátky tohto úveru. Žalovanej bol prikázaný do vlastníctva byt s garážovým státním, ktoré ako predmet zálohu zabezpečujú splnenie záväzkov zo zmluvy o menšom úvere, a preto mal súd za to, že je spravodlivé prikázať tento menší úver žalovanej, ktorá aj uhrádza splátky menšieho úveru od augusta 2017. Súd pre vyporiadanie spoločných pasív považoval za určujúce, aby manžel splácal ten úver, ktorý je zabezpečený záložným právom banky na tej nehnuteľnosti, ktorá bola prikázaná do vlastníctva manželovi, ktorý v nehnuteľnosti aj býva. Skutočnosť, že aj menší úver bol použitý na rekonštrukciu rodinného domu je v tomto smere druhoradá. Splátky väčšieho úveru splácal iba žalobca od rozvodu manželstva strán doteraz; žalovaná sa nepodieľala na úhradách týchto splátok, a je povinná nahradiť žalobcovi polovicu zo zostatku veľkého úveru, t.j. sumu 49.285,37 Eur. Súd zohľadnil, že podľa zhodných tvrdení strán žalobca splácal od rozvodu manželstva do júla 2017 splátky menšieho úveru, a žalovaná splátky menšieho úveru spláca od augusta 2017 doteraz. Celkový zostatok menšieho úveru činí 54.723,76 Eur, a pri rovnosti podielov má žalovaná nárok voči žalobcovi na náhradu polovice zostatku, t.j. sumy 27.361,-Eur. S prihladením na amortizačnú tabuľku ohľadom menšieho úveru žalobca v období od 15.1.2016 do 14.7.2017 uhradil 19 splátok úveru x 381,96 Eur, t.j. spolu sumu 7.257,24 Eur, a pri rovnosti podielov má žalobca voči žalovanej nárok na náhradu polovice tejto sumy, t.j. sumy 3.628,62 Eur. Započítaním týchto vzájomných nárokov je zrejmé, že žalobca je povinný nahradiť žalovanej čiastku 23.733,26 Eur titulom menšieho úveru.

38. Pri vyporiadaní spoločného majetku sa uplatňuje základná zásada vyplývajúca z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej podiely oboch manželov sú rovnaké. Žalobca žiadal, aby súd prihliadal na to, že majetok patriaci do BSM manželov bol nadobudnutý podľa žalobcu v prevažnej miere zásluhou žalobcu, ktorý na základe svojich príjmov za službu v armáde a nadobudnutých darov sa vysokou mierou pričinil o jeho nadobudnutie, naproti tomu príjem žalovanej ako učiteľky bol veľmi nízky. Súdna prax uznáva, že uplatnenie zásady rovnosti podielov nie je bezpodmienečné, a pripúšťa situácie, kedy je na mieste sa od tejto zásady odchyliť. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 1096/2011 zo dňa 28.11.2012 odklon od zásady rovnosti podielov je výnimočný a musí byť odôvodnený individuálnymi okolnosťami konkrétneho prípadu. Pri rozhodovaní o výške podielov a úvahe o rozdielnosti podielov (disparite podielov) treba vychádzať z hľadísk uvedených v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka, ktorými sú potreby maloletých detí, zásluhy o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku, starostlivosť o rodinu, deti, obstarávanie spoločnej domácnosti. Ide o demonštratívny výpočet rozhodujúcich kritérií, a preto je nutné zohľadniť aj ďalšie relevantné okolnosti, medzi ktoré patria napríklad negatívne okolnosti v manželstve. Z predložených výpisov z účtu žalobcu vedeného vo VÚB, a.s. za obdobie od januára 2008 do decembra 2017, na ktorý účet boli poukazované platy oboch sporových strán, z výpisu z účtu žalovanej vednom v ČSOB, a.s. od 7.12.2012 do 3.2.2016, na ktorý jej bola neskôr poukazovaná výplata, ako aj z potvrdenia Ministerstva obrany SR o príjmoch žalobcu ako profesionálneho vojaka za obdobie od roku 2003 do roku 2007 je zrejmé, že žalobca počas manželstva dosahoval plat vojaka so zahraničným príspevkom, následne príjem zo zamestnania v Kúpeľoch Trenčianske Teplice (napr. v máji 2008 v sume 19.292 Sk, v decembri 2015 v sume 1.027,53 Eur), z výsluhového dôchodku (napr. v máji 2008 v sume 36.179 Sk, v decembri 2015 v sume 1.444,82 Eur), ktorý príjem žalobcu bol vždy vyšší než príjem žalovanej, ktorá pracovala ako učiteľka pre zamestnávateľa Školské zariadenie m.r.o. a bola jej vyplatená mzda napr. v máji 2008 v sume 16.274 Sk, v marci 2013 v sume 683,96 Eur, v decembri 2015 v sume 1.369,59 Eur. Samotná skutočnosť, ak jeden z manželov počas manželstva dosahoval vyšší príjem zo zamestnania, resp. z podnikania a tým sa väčšou mierou zaslúžil o nadobudnutie spoločného majetku, ktorý je predmetom vyporiadania nemôže automaticky zakladať disparitu podielov manželov, čo konštatoval aj Najvyšší súd ČR v rozhodnutí sp. zn. 22Cdo 3131/2011 zo dňa 17.4.2013. V danom prípade je potrebné zohľadniť, že žalovaná zabezpečovala starostlivosť o maloletú dcéru sporových strán a chod spoločnej domácnosti, a to aj v čase, keď sa žalobca nachádzal na zahraničných vojenských misiách, z ktorých dosahoval zvýšené príjmy. Nebolo preukázané, žeby žalovaná svoje povinnosti týkajúce sa rodiny, starostlivosti o maloletú dcéru a spoločného majetku bezdôvodne zanedbávala. Tvrdenia žalobcu, ktorými naznačoval, že žalovaná počas manželstva peniaze zarobené žalobcom míňala pre seba, resp. systematicky odkladala pre seba a že nehospodárila s nimi riadne neboli v konaní nepochybne preukázané. Žalovaná poprela tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaná mala brať žalobcovi zlaté šperky a peniaze z domácnosti. Ani svedkyňa B. O., ktorá navštevovala domácnosť sporových strán nevidela, že by žalovaná zobrala zlaté prstene a zlatý náramok, ktoré patrili žalobcovi, a ktoré mu svedkyňa darovala ku promóciám. Tvrdenia žalobcu o tom, že príčinou rozvratu manželstva bola nevera žalovanej neboli preukázané v tomto konaní a ani v konaní o rozvod manželstva sporových strán, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 27C 373/2015. Žalovaná za príčinu rozvratu manželstva označila už v rozvodovom konaní hrubé fyzické a verbálne správanie sa žalobcu voči žalovanej počas manželstva, ktoré bolo sprevádzané aj trestnými oznámeniami zo strany žalovanej na žalobcu a popierala, žeby viedla nemravný život, a na pojednávaní vysvetlila, že mimomanželskú známosť si našla až po rozvrate manželstva. Samotná príčina rozvratu manželstva (napr. mimomanželský vzťah jedného z manželov) však v zmysle ustálenej judikatúry súdov (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 2921/2005 zo dňa 19.3.2007, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 239/2013 zo dňa 26.2.2014) nemôže viesť k zníženiu podielu jedného z manželov. Príčiny rozvratu manželstva, pokiaľ nemali zároveň priamy dopad na hospodárenie so spoločným majetkom, alebo o starostlivosť o rodinu nie sú pre odklon od zásady parity významné. Súd teda nezistil žiadne výnimočné skutočnosti, ktoré by boli dôvodom pre zníženie podielu žalovanej a pri vyporiadaní vychádzal z rovnosti podielov oboch sporových strán.

39. Celková hodnota masy BSM predstavuje sumu 372.343,52 Eur. Vzhľadom na zásadu parity (rovnosti podielov manželov) podiel žalobcu predstavuje sumu 186.171,76 Eur, podiel žalovanej predstavuje tiež sumu 186.171,76 Eur. Žalobca nadobudol majetok v celkovej hodnote 240.270,28 Eur a žalovaná nadobudla majetok v celkovej hodnote 132.073,24 Eur. Žalobca nadobudol majetok v hodnote o 54.098,52 Eur vyššej než je jeho podiel (hodnota majetku nadobudnutého žalobcom 240.270,28 Eur - podiel žalobcu 186.171,76 Eur) a sumu 54.098,52 Eur by mal vyplatiť žalovanej. Pre neunesenie

dôkazného bremena súd nezohľadnil žiaden z tvrdených vnosov sporových strán. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi polovicu zo zostatku veľkého úveru, t.j. sumu 49.285,37 Eur a žalobca je povinný nahradiť žalovanej čiastku 23.733,26 Eur titulom menšieho úveru, pričom započítaním týchto vzájomných nárokov ohľadom pasív vychádza, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi sumu 25.552,11 Eur. Po odrátaní tejto sumy od nároku žalovanej v sume 54.098,52 Eur titulom vyrovnacieho podielu na majetku je zrejmé, že žalobca je povinný na vyrovnanie podielov zaplatiť žalovanej sumu 28.546,41 Eur (54.098,52 Eur - 25.552,11 Eur). Žalobcovi preto súd uložil povinnosť vyplatiť žalovanej titulom vyporiadania BSM sumu 28.546,41 Eur, pričom lehotu na plnenie určil súd do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v ktorej lehote by mal byť žalobca schopný zabezpečiť finančné prostriedky na výplatu žalovanej, keďže nežiadal dlhšiu lehotu na výplatu.

40. S poukazom na uvedené dôvody súd za použitia citovaných ustanovení právnych predpisov vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán tak ako je uvedené vo výrokoch I. až V. tohto rozsudku.

41. Súd v zmysle návrhu žalovanej nevykonal dokazovanie výsluchom svedka Ing. O., pretože na pojednávaní dňa 10.7.2018 už žalovaná netrvala na vykonaní tohto dôkazu. Súd nevypočul svedka U.. C. X. k otázke aký je správny výklad pojmov zahraničný príspevok, odchodné a výsluhový dôchodok, ktorý dôkaz navrhoval žalobca, pretože tento dôkazný prostriedok považoval súd za nadbytočný, keď posúdenie povahy týchto peňažných plnení, či patria do BSM je vecou právneho posúdenia súdu, ktorý tak aj učinil s prihliadnutím na judikatúru súdov a príslušné právne predpisy.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Porovnaním žalobného petitu a návrhu žalovanej na vyporiadanie BSM súd uzavrel, že strany boli v konaní úspešné približne v rovnakom rozsahu. Rozhodnutie o trovách konania v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov má svoje špecifiká, ktoré spočívajú v tom, že ide o rozhodnutie v podstate v záujme oboch strán, ktoré sú povinné vyporiadanie spoločného majetku uskutočniť. Ide o konanie, v ktorom majú obe strany tak postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného. Jedná sa o sporové konanie v rámci ktorého určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Úspech alebo neúspech v tomto sporovom konaní spočíva v tom, aký podiel sa komu dostane. V danej veci je podstatné, že v rámci výroku rozsudku bola dodržaná základná zásada parity podielov, a teda žalobca bol procesne úspešný v rovnakom rozsahu ako žalovaná. Preto každá zo strán si znáša svoje trovy konania a nebude druhej strane titulom trov konania nič nahrádzať. Strany boli rovnako úspešné aj pokiaľ ide navrhovaný spôsob vyporiadania BSM, a prevažný úspech jednej zo strán nemohol súd konštatovať aj preto, lebo žalobca žiadal, aby ho vyplatila žalovaná, k čomu súd nepristúpil a žalovaná žiadala vyrovnací podiel vo vyššej sume než jej súd priznal. S poukazom na uvedené súd podľa § 255 ods. 2 CSP výrokom VI. vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

45. Prima banke, a.s. neboli vyplatené náklady, ktoré uplatnila za podanie požadovanej správy zo dňa 24.1.2018, nakoľko na trovy tohto dokazovania nebol žiadnou zo strán zložený preddavok. Uvedená banka má právo na náhradu trov konania, ktoré jej vznikli v súvislosti s vypracovaním uvedenej správy s poukazom na ust. § 259 CSP, podľa ktorého ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok, a podľa § 255 ods. 1 CSP má banka postavenie strany pre konanie o tomto jej nároku. Štát podľa právnej úpravy účinnej od 1.7.2016 už zo štátnych prostriedkov nehradí trovy sporového konania, a preto strany majú povinnosť nahradiť menovanej banke výdavky spojené s vypracovaním požadovanej správy. Vzhľadom na výsledok konania a za použitia zásady úspechu súd priznal Prima Banke, a.s. proti žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 50 %, a proti žalovanej nárok na náhradu trov v rozsahu 50 %. O výške náhrady týchto trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

46. Zo zložených preddavkov bola ustanovenej znalkyni Ing. Marte Odokienkovej vyplatená len suma 780 Eur, a zvyšok vyčísleného znalečného nebolo znalkyni uhradené. Štát podľa právnej úpravy účinnej od 1.7.2016 už zo štátnych prostriedkov nehradí trovy sporového konania, a preto strany majú povinnosť

nahradiť menovanej znalkyni podľa § 255 ods. 1, § 258 CSP zvyšok znalečného spojené s vypracovaním znaleckého posudku. Vzhľadom na výsledok konania a za použitia zásady úspechu súd priznal Prima Banke, a.s. proti žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 50 %, a proti žalovanej nárok na náhradu trov v rozsahu 50 %. O výške náhrady týchto trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.